

આત્મ સં. ૮૮ (નાલુ) વીર સં. ૨૫૦૬
વિક્રમ સંવત ૨૦૩૯ જેઠે

સનાતન પ્રેમ-કથા

રચયિતા -શ્રી ચતુર કુશળ

રાત્રીનું સુંદર નાર, શામ સંગ ખેલત હોરી. રાત્રીનું.
ગ્યાનકો હિંદત ગુલાલ, શીલકી કેસર ધોરી,
તપ જપ સંજમ ભરી પિયકારી, કામ ક્રોધ કું તોરી રે માઈ....રાત્રીનું.
દાનકો અખીર મંગાય કે રે, ભાવ શુદ્ધ ભરકે ઝારી,
પંચ મહાવ્રત ચંદન છાંટયો, અરગજ સમરસ ધોરીરે માઈ....રાત્રીનું.
આ વિધિ રમીએ ફાગ, શામશું મન સુધ હોરી,
ચતુરકુશળ તેરી ભવ ભવ સેવક, વંદુ બે કર જોરી રે માઈ....રાત્રીનું.

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

પુસ્તક : ૮૦]

જીન : ૧૯૮૩

[અંક : ૮

અનુક્રમણિકા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
૧	શત્રુજયનો સૌંદર્ય વૈભવ	સ્વ. બોટાદકર	૧૩૭
૨	આપ બાણો છો ?	—	૧૩૮
૩	તરંગવતી યા તરંગલોચા	લે. ગણેશપ્રસાદ જૈન	૧૩૯
૪	લલિતાંગ દેવ	—	૧૪૪
૫	ગૌવંશની રક્ષા અને આપની ફરજ	—	૧૪૮
૬	મારે નિર્ભય બનવું છે	પં. શ્રી ભદ્રગુપ્તવિજયજી ગણિવર્ય	૧૪૯
૭	ભાવનગરને આંગણે કજવાયેલ શાનદાર પંન્યાસપદ-પ્રદાન તથા ૭ મુમુક્ષુ પુણ્યાત્માઓનો દીક્ષા-પ્રદાન મહોત્સવ		૧૫૧
૮	જૈન ધર્મની બાળપોથી	પં. શ્રી પૂર્ણાનન્દવિજયજી ટાઈટલ ૩-૪	

(અનુસંધાન ટાઈટલ ૪ નું ચાલુ)

કોઈક સમયે લાખ યોજનનો મેરૂ પર્વત યોજનમાં આટલા માઈલો જમ્બુદ્વીપ, પાડુકવન, મહાવિદેહક્ષેત્ર, ત્રણપદ્યોપમ અને ૮૪ લાખ પૂર્વના આયુષ્યવાળા માનવો, સાગરો પમ અને પદ્યો પમની ચર્ચાઓ તેમને મન ઠંડાપાણીના ગમ્પા જેવી છે. આવી સ્થિતિમાં દેવાધિદેવનું તત્વજ્ઞાન સમજવા માટેની તેમની પાસે ક્ષમતા ન હોય તે સમજાય તેવી વાત છે.

૫. આગમ ગમ્ય કેવળી ગમ્ય પદાર્થો, કેટલાક એટલા બધા સૂક્ષ્મ હોય છે જેને બાણવા માટે મોહવાસનામાં રંગાયેલી, ક્રોધ કષાયમાં ધમધમતી સંસારની માયામાં અટવાયેલી આપણી સ્થૂળ બુદ્ધિનો ગજ વળી શકે તેમ નથી. આવી સ્થિતિમાં મહાવીર સ્વામીનું તત્વજ્ઞાન સમજવા જેટલી ક્ષમતા તેમની પાસે ન હોય તે માનવા યોગ્ય છે.

૬. સામેની ભીંત પાછળ રહેલી વસ્તુને પણ બાણવા જેટલી ક્ષમતા નથી. આંખ પર લાગેલા

કાગળને પણ આંખ જોઈ શકતી નથી. અત્યંત તેજમાં પણ આપણી આંખો કામ કરી શકતી નથી. તો પછી પરોક્ષ તત્વોને તથા પ્રત્યક્ષ પદાર્થના ગુણ પર્યાયોને બાણવાની સમર્થતા ક્યાંથી હોય ?

સારાંશકે પ્રાયઃ કરીને જ્ઞેયતત્ત્વ ચર્ચાયશુચાદ્ય નથી. માટે જ જૈન તત્ત્વને બાણવું અત્યંત દુષ્કર છે. આમ છતાં પણ રાગ-દેષ, કાષાયિક વૃત્તિ તથા પ્રવૃત્તિ કામુકી ભાવના વગેરે આત્મિક દોષોને જે ભાગ્યશાળીઓને ઓછા હશે, અથવા પોતાની આધ્યાત્મિક શક્તિ વડે તે દોષોને દબાવી દીધા હશે. તેઓ સમ્યગ્જ્ઞાન મેળવવામાં મેળવેલાને વધારવામાં, વધારેલાને ટકાવી રાખવામાં, અને ટકાવેલાને જીવનના અણુ અણુમાં ઉતારવાનો પ્રયાસ કરીને માનવ જીવનને પવિત્ર બનાવશે. ઉપર પ્રમાણે તત્વજ્ઞાનની ગહનતા હોવા છતાં પણ જિનેશ્વરદેવોના વચનો પર શ્રદ્ધા બળ કેળવવું જોઈએ. ત્યારેજ આપણે આજે નહિં તો કાલે પણ તેને મેળવવાને માટે ભાગ્ય શાળી બનીશું.

(ક્રમશઃ)

491

આ સભાના માનવંતા નવા પેદ્રન શ્રેષ્ઠીવર્થ શ્રી બટુકભાઈ ત્રિભોવનદાસ સહોતની

જીવન ઝરમર

શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર-પાલીતાણાની પવિત્ર ભુમિમાં ઈ. સ. ૧૪-૧૧-૩૨ના મંગળ દિવસે ધર્મનિષ્ઠ માતા અંજવાળીબેન અને પિતાશ્રી ત્રિભોવનદાસ પંડીતને ત્યાં શ્રી બટુકભાઈનો જન્મ થયો. પુત્ર વધામણાથી આનંદ મંગળ પ્રવર્તી ગયો. બટુકભાઈની માત્ર સવા માસની વયમાં પિતાશ્રી સ્વર્ગે સીધાવી ગયા. ત્રણ બંધુઓ હતા. બધા નાના નાના બાળકો જ હતા. પિતાશ્રી શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરૂકુળ-પાલીતાણાના ધાર્મિક વિભાગના પંડીત હતા. અરૂં કહીએ તો યશોવિજયજી ગુરૂકુળના પાયાના પથ્થર રૂપે તેઓએ મહાન ભોગ આપ્યો છે. બંધુઓમાં એક બધુ ચીમનભાઈ માત્ર ૨૩ વર્ષની ભરચુવાન વયે સ્વર્ગવાસ પામ્યા. હવે માત્ર બે ભાઈઓની બેલડી રહી. માતૃશ્રીનો પણ વિયોગ થયો. ઈ. સ. ૧૯૫૩માં માતૃશ્રી સ્વર્ગવાસી થયા.

બંને બંધુઓએ ગુરૂકુળમાં રહી પાંચ અંગ્રેજી સૂઝી અભ્યાસ કરી છોડી દીધો ને મુંબઈ આવ્યા. મામા શ્રી દલીચંદ પરશોત્તમદાસ જેઓ મુંબઈના ઘોઘારી સમાજના એક પ્રતિષ્ઠિત આગેવાન છે એમને ત્યાં રહ્યા. અને ધંધામાં આગળ વધતા ગયા. પુણ્ય અને પુરુષાર્થનો યોગ બંધ્યો. ભાગ્યે યારી આપી.

એમના ધર્મપત્ની અ. સૌ. નિર્મળાબેન ધર્મશ્રેદ્ધા, ત્યાગ, તપશ્ચર્યા, સાધુ-સાધ્વીની વૈયાવચ્ચ, સાધર્મિક, ભક્તિ-મહેમાનોની સરભરા સર્વની સાથે હળીમળીને બધાનો પ્રેમ ખૂબજ સંપાદન કર્યો, ઉપધાન તપ અઠાઈ વિ. તપસ્યા કરી. વરઘોડામાં રથમાં બેસવાનો સારથી બનવાનો આચાર્ય ભગવંતોને પગલા કરાવવા ઇત્યાદિ અનેક પ્રકારે દાન ધર્મનો લહાવો લઈ સંસારને ઉજમાળ બનાવી રહ્યા છે.

બંધુનું નામ રમણીકભાઈ છે. વેપાર ધંધામાં જવા આવવામાં બંને બંધુઓ જ્યાં જાય ત્યાં સાથે જ જોવા મળે બજારમાં R. T. એન્ડ B. T. ના નામથીજ ઓળખાય છે. વેપારીઓનો પ્રેમ અને ચાહના ખૂબજ સંપાદન કર્યા છે.

પાઠશાળા, આંગેલશાળા, ધર્મશાળા, બોડીંગો, હોસ્પીટલો, બાલાશ્રમ વિગેરે અનેક સંસ્થાઓમાં સારી એવી રકમો ખુલ્લી તથા ખાનગી આપી જીવનનો લહાવો લીધો છે અને લઈ રહ્યા છે.

સ્વભાવ અત્યંત શાંત પ્રેમાળ અને આનંદી નમ્રતા અને વિવેક જેવા સદગુણો આદર્શ રૂપ છે.

એમને બે પુત્રો ત્રણ દીકરી છે-રાજેન્દ્ર, પંકજ તથા પુત્રીઓ ઇલા, નયના, આશા ધર્મ પ્લાસ્ટ્રીક ઇન્ડસ્ટ્રીઝ એન્ડ રે. મટીરીયલ્સનો છે. ધાર્મિક અભ્યાસ સાધારણ છે છતાં ધર્મશ્રદ્ધા અનુમોહનીય છે ધર્મને માર્ગે ધન વ્યય કરવામાં સદાય આનંદ પામે છે એમની ઉદારતા અને સરલતા અને પરોપકાર વૃદ્ધિથી યશ અને કીર્તિ પ્રાપ્ત કરી રહ્યા છે.

શ્રી ચિંતામણી ધંટાકર્ણુ મહાવીર મંડળના પ્રેસીડેન્ટ છે. મળતાવડો અને આનંદી સ્વભાવ પરોપકાર પરાયણ બીજાના દુઃખે દુઃખીને બીજાના સુખે સુખી એવી રૂલાવના એના હૈયામાં રહ્યાજ કરે છે. એમના પતિ નિર્મળાબેન પણ એવાજ પરોપકારી અને ઉદાર છે. બધાનો મિલનસાર સ્વભાવ અનુમોહનીય છે.

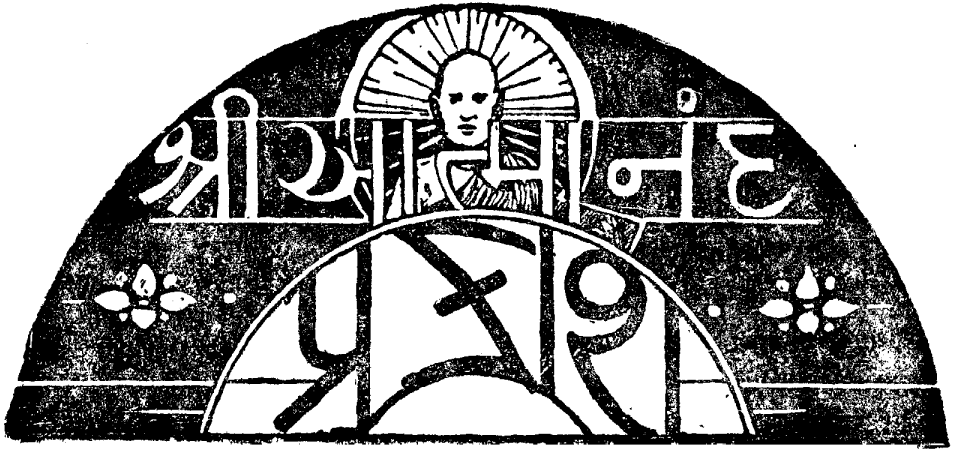
3156

આ સભાના નવા પેદ્રન

શ્રીયુત સેવંતિલાલ કાન્તિલાલ પટાણીની

જીવન ઝરમર

શ્રીયુત સેવંતિલાલ મુળ પાટણના વતની. પાટણ એ ગુજરાતનું પાટનગર હતું-મહારાજા કુમારપાળ મહારાજા સિદ્ધરાજ જેવા મહાન રાજાઓની આ રાજધાની હતી. પાટણનો ઇતિહાસ અત્યંત ગૌરવવંતો છે. જીવદયા ભૂતકાળમાં આ દેશમાં પળાવી શકાય ન હતી એટલી જીવદયા મહારાજા કુમારપાળના રાજ્યમાં પળાતી હતી-ઢોરોને પાણી પીવાના અવાડામાં પણ ગળેલું પાણીજ વપરાતું. કુવા-વાવ કે તળાવમાંથી પાણી ભરનાર માટે પાણી ગળવાની સર્વ સગવડ મળતી-કોઈ ઠેકાણે જીવડીંસા થઈ શકતી નહીં. ભગવાન મહાવીરસ્વામી પછી પચીસો વર્ષના ઇતિહાસમાં જૈન ધર્મ માટેનો સુવર્ણ યુગ, શ્રેષ્ઠમાં શ્રેષ્ઠ કાળ જો કોઈ હોય તો તે મહારાજા કુમારપાળના રાજ્ય દરમ્યાનનો કહી શકાય અને આ બધાના મૂળમાં સૂર્ય રૂપે જો કોઈ હોય તો તે કલિકાલ સર્વજ્ઞ પરમ પૂજ્ય આચાર્ય ભગવંતશ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજી હતા જે આચાર્ય ભગવંત સાક્ષાત્ પ્રહસ્થિતિના અવતાર સમા અને જેની જીવદાયે દેવી સરસ્વતી બિરાજમાન હતી જેણે જીવનમાં સાદા ત્રણ કરોડ *કોષ પ્રમાણે સાહિત્યની રચના કરી જ્ઞાનગંગા વહાવી હતી. જ્યાં અત્યારે પણ પ્રાચીન જ્ઞાનભંડારો વિદ્યમાન છે. સેંકડો જિનમંદિરો છે અને અનેક વિદ્યાશાળાઓ ઉપાશ્રયે પાઠશાળાઓ વિદ્યમાન છે. જે નગરીમાં લાખો કે લાખોપરિત બિરાજમાન હતા એવું જે નગરીનું ગૌરવ હતું-તે પાટણ શહેરમાં માતા કાન્તાબેન અને પિતા કાન્તિલાલ હીરાચંદને ત્યાં સંવત ૧૯૮૪ના ફાગણ શુદ્ધ ૧ના શુભ દિવસે શ્રી સેવંતિલાલનો જન્મ થયો. બહુ વિશાળ કુટુંબ-આઠભાઈઓ, જે બહેનો મળીને સેવંતિલાલ દસદસ ભાંડરડા છે. અને આજે પણ અખંડ રીતે વિદ્યમાન છે બધાજ પરણેલા છે છતાં કુટુંબમાં સંપ અને સ્નેહ ખુબજ સારા છે. બધાના સ્વભાવ શાંત સરલ અને મળતાવડા શ્રી સેવંતિલાલના પત્ની કન્નાવતીબેન એક ગુણિયલ સ્ત્રી છે સ્વભાવે શાંત અને કુટુંબ વતસલ છે. વળી સેવંતિલાલને એક પુત્ર અને બે પુત્રી છે આખું કુટુંબ ધર્મના રંગે રંગાયેલું છે સાધુ સાધ્વીની વૈયાવચ્ચ માટે એમની અનુમોદના કરાએ એટલી ઓછી છે. પુત્ર પણ ખૂબજ જીવદયા પ્રેમી છે. શ્રી સેવંતિલાલ તથા તેનું આખું કુટુંબ દરરોજ પૂજા સેવા દર્શન ઇત્યાદિ ધર્મક્રિયા કરવી, દરરોજ વ્યાખ્યાન શ્રવણ કરવું, તપ, જપ વિગેરે આરાધના કરવી તેમજ પરોપકારનું કે સેવા સુશ્રુષાનું કોઈપણ કાર્ય દેખાય કે તુરત યથાશક્તિ તન મન અને ધન સાથે સમયનો પૂરતો ભોગ આપવા તત્પર અને તેઓને વ્યવસાયમાં પ્લાસ્ટીકનું કારખાનું છે તથા પ્લાસ્ટીકનો ધંધો છે તે તેમના પુત્ર સંભાળે છે પોતે ખાસ નિવૃત્ત જીવન જીવે છે અને મોટા ભાગનો સમય ધર્મધ્યાન અને સેવામાંજ પસાર કરે છે વળી બીલકુલ અભિમાન નહીં-માન અપમાનની એને પડી નથી મસ્ત અને આનંદી ધાર્મિક જીવનમાંજ એને મજા પડે છે વળી કોઈ દુઃખીને જોઈને એનું દિલ તરત દ્રવી ઉઠે છે દયાળુ અને કડણીળુ ઉદાર એનું હૃદય છે-માયા કપટ એને જરાએ રૂચતા નથી-એવું આધ્યાત્મિક પવિત્ર જીવન જીવે છે એમનો અભ્યાસ સામાન્ય છે છતાં હૈયાની સૂઝ મોટી છે-ગમે તે ધંધામાં પ્રવિણતા મેળવતા એને વાર લાગતી નથી અને એનો લાભ સાધર્મિક બંધુઓને માર્ગદર્શક બનીને આપે છે. એમ કરીને સાચી સાધર્મિક ભક્તિ કરે છે. એવી જ રીતે સમ્યગ્જ્ઞાનના પિપાસુ છે આવા એક સેવાભાવી સજ્જન સભાના પેદ્રન બનતા સભા આનંદ અનુભવે છે.

તંત્રી : શ્રી પોપટલાલ સ્વજીભાઈ સલોત

વર્ષ : ૮૦]

વિ. સં. ૨૦૩૬ જેઠ : જુન-૧૯૮૩

[અંક : ૮

શત્રુંજયનો સૌંદર્ય વૈભવ

સ્વ. બોટાદકર

દેખીને શસ્ત્ર સ્નાદુ સલિલ બહુલતા વૃક્ષની વાડીઓને,
ઉતાર્યો સ્વર્ગમાંથી નિજ ગજપતિને વાસવે વ્યોમ વાટે;
તે તો સતૃપ્તિ એવી અચલ બની રહ્યો નંદનાનંદ છોડી,
હારીને ઇન્દ્ર પાછો અમરપુર વિષે હા ગયો આશ મૂકી. (૧)
તો યે વિસારતાં યે ક્ષણ નવ વિસરે આંગણે ઉછરેલો,
પાળેલો પૂર્ણ પ્રેમે પ્રતિ સમરપથે વાહરૂપે વસેલો;
તેથી પૃષ્ઠે પનોતું નજર નીરમીને દિવ્ય દેવાલયોનું,
દેવોના વૃંદ સગે સુર-શચિપતિએ શું અહીં સ્થાન કીધું? (૨)
એકેડેલી જૂઠ્ઠા લીલી પદસરણી તણી મધ્ય રાજેકિનરી,
ને આર્ય ચોતતણો પથિઃ વિરતિના શ્વેત ગુચ્છાસુહાગી;
ડેલતો મસ્ત વાયુ શ્રમ સહજ હરી સ્પર્શથી શૈલ આપે,
ને ઇન્દ્રોદ્યાન કેરી કુસુમ સુરભિથી દોષ દૂરે હઠાવે. (૩)

કવિ આપજકર પૂર્તિ રૂપે ઉમેરે છે :

સોડતો શૈલ પૃષ્ઠે પુનિત ગજપતિ સૂંઢ મંદાકિની શી,
અબાડી ધર્મ કેરી પતિતજનતણાં પાપ વિનાશિની શી;
સકલો ઇન્દ્ર એવું પુનિત ગજપરે કોણ આવી વિરાજે,
સુગીને પ્રાર્થના એ જિનપતિ ઉતાર્યા લોક ઉદ્ધાર કાજે.

❖ આપ જાણો છો ? ❖

- (૧) આ અવસર્પિણીમાં છેલ્લા કેવલી શ્રી જંબુસ્વામી થયા.
- (૨) મુક્તિ પામનાર છેલ્લા રાજર્ષિ ઉદાયન થયા.
- (૩) કેવલજ્ઞાનીઓને કવલઆહાર કહ્યો છે.
- (૪) વિગ્રહ ગતિવાળા, સમુદ્ધાત અવસ્થામાં ત્રીજા ચોથા ને પાંચમા સમયમાં સયોગિ કેવલી અને અયોગિ કેવલી તથા સિદ્ધ ભગવાન- આટલા આણહારી હોય છે.
- (૫) લોહર્ષિ મુનિ શ્રી વીરપ્રભુ માટે આહાર લાવતા.
- (૬) શ્રી વીરપ્રભુએ સુપ્રતિષ્ઠ ઋષિને કહ્યું, “આ અવસર્પિણીમાં ભરતખંડ વિશે સિંહનિ-કિંદિત તપ કરનાર તમે છેલ્લા છો :- અર્થાત્ તમારા પછી કોઈ એ તપ કરનાર નથી.
- (૭) અનાયૈ દેશમાં જન્મેલા આર્દ્રકુમાર, અભય-કુમાર મંત્રીએ મોકલેલી શ્રી આદિનાથની સુવર્ણ પ્રતિમાં બેઠે જાતિસ્મરણ જ્ઞાન પામ્યા.
- (૮) શ્રી વીર પ્રભુએ નંદન-ભવમાં અગિયાર લાખ, એંશીહજાર, છસો, પીસ્તાલીસ માસ ક્ષમણ કર્યા, એક લાખ વર્ષ અને પાંચ દિવસમાં તે મહામુનિએ ત્યાંજ નિકાચિત એવું તીર્થંકર નામ કર્મ ઉપાર્જન કર્યું.
- (૯) અંતિમ શ્રુતકેવલી શ્રી સ્થુલભદ્ર સ્વામી થયા.
- (૧૦) અંતિમ દશપૂર્વધર શ્રી વજ્રસ્વામી થયા.
- (૧૧) આ અવસર્પિણીમાં છેલ્લા આચાર્ય શ્રી દુષ્પસહસૂરિજી થશે.
- (૧૨) શ્રી શય્યાંભવ સૂરિએ ‘દશવૈકલિક સૂત્ર’ રચ્યું.
- (૧૩) ગુરુસે થયેલ ગોશાલે સર્વાનુભૂતિ મુનિરાજ પર તેજોલેશ્યા મૂકી. શુભ ધ્યાનથી મૃત્યુ પામી, સહસ્રાર નામના દેવલોકમાં દેવતાપણે ઉત્પન્ન થયા.
- (૧૪) સુનક્ષત્ર મુનિ ગોશાલાને શિખામણ આપવા લાગ્યા ત્યારે તેણે તેજોલેશ્યા મૂકી તે મૃત્યુ પામી અચ્યુત દેવલોકમાં દેવપદ પામ્યા.
- (૧૫) ક્ષપકચ્રેણીના યોગથી સર્વ કર્મને ક્ષય કરી કુર્માપુત્ર કેવળજ્ઞાન પામ્યા. તે કેવળી ભગવાન ધરને વિષેજ રહ્યા. માત પિતાને બોધ પમાડી દીક્ષા દાનથી અતિ ઉત્તમ ગતિ પ્રત્યે પહોંચાડયા. પછી કુર્માપુત્ર કેવલીએ મુનિવેષ સ્વીકાર્યો.
- (૧૬) શ્રી હલ્લ અને શ્રી વિહલ્લ-મુનિવરોએ એક વર્ષ પર્યંત મુગુણ રત્ન નામે તપ કર્યું. શ્રી હલ્લ મુનિરાજ જયંત નામના અનુત્તર દેવલોકમાં ગયા. શ્રી વિહલ્લ મુનિવર અપરાજિત વિમાન પ્રત્યે ગયા.

ક્ષમા ચાચના

આ માસિક અંકમાં કોઈ અશુદ્ધિ રહી ગઈ હોય અથવા કોઈ ક્ષતિ, મુદ્રણ દોષ હોય તો તે માટે મનસા, વચસા, મિત્રામિ દુષ્કરુમ્.

તરંગવતી યા તરંગલોહા

લે. ગણેશપ્રસાદ જૈન

નગરશેઠ ઋષભસેન દેવપૂજન બાદ લોજન આદિથી નિવૃત્ત બની, કક્ષમાં વિશ્રામ કરતાં હતા. એ સમયે તરંગવતી તેના પાસે આવી એજ સમયે શ્યામવર્ણી માલિન પુષ્પોથી ભરેલ ટોપલી સાથે શેઠ સમક્ષ ખડી થઈ. નગરશેઠ પુષ્પોમાંથી અનુક પુષ્પો પસંદ કર્યા.

તે પુષ્પ રંગે પીળું હતું. શેઠ તરંગવતીને પૂછ્યું, “ટોપલીના બધા પુષ્પોમાં આ પુષ્પજ પીળું કેમ છે?”

બ્યારે બીજા પુષ્પો હસ્તીના હંત સમ શ્વેત છે.

તરંગવતી બોલી, “આ પુષ્પની યુગંધ બતાવે છે કે પીળો રંગ તેનો મૌલિક નથી” પણ તેને લાગેલ પીળો રંગ કમળ-પુષ્પોના રજકણુનો છે.”

શેઠ તરંગવતીના ઉત્તરથી આશ્ચર્ય પામ્યા. તેણે પૂછ્યું, “ઉદ્યાન વચ્ચે સપ્તપર્ણ ના વૃક્ષ ઉપર પ્રસ્ફુરિત થયેલ પુષ્પ પર કમળ પુષ્પોના રજકણુ કેવી રીતે સભવે?”

તરંગવતીને કહ્યું, “આ પુષ્પમાં કમળ પુષ્પની ગંધ અધિક છે.” સપ્તપર્ણ વૃક્ષ પાસે સરોવર આવેલ હોવું જોઈએ સરોવરમાં પીળા રજકણુથી રંગાયેલ કમળો હોવા જોઈએ. તેમના પર મધ ચુસવા આવેલ હજારો મધમાખીઓ બેઠી હોવી જોઈએ ત્યાંથી ઉડતી વખતે, તેઓ આ સપ્તપર્ણ પુષ્પો પર થઈને જતી હશે. તેમની પાંખો પર લાગેલ કમળના પીળા રજકણુ આ પુષ્પો પર ઝરતાં હશે. તે કારણથી આ શ્વેત પુષ્પ પીળું બનેલ છે.

શેઠ પ્રસન્ન થયા અને જણાવ્યું કે પરીક્ષામાં તું ઉત્તીર્ણ થઈ છે.

એ સમયે નગરશેઠની પત્ની બોલી, “સપ્ત-પર્ણ વૃક્ષ જોવાની મને ખૂબ ઇચ્છા છે.” નગર-શેઠનો આદેશ મળતાં જ પરિવારની બધી સ્ત્રીઓ શૃંગાર સજ્જને, ઉદ્યાન-કિડા જવાને તૈયાર થઈ. તરંગવતીએ પણ સાજ શણગાર સજ્યાં અને સખીઓની સાથે ઉદ્યાન કિડા તરફ રવાના થઈ.

નારી સમુદ્ધ સાથે આવેલ શેઠની પત્નીએ સપ્તપર્ણ વૃક્ષ ઉપર નજર સ્થિર કરી. તેણે કમળ-તળાવની મધુ-માખીઓના ઝૂંડ વૃક્ષ પર જોઈલ જોયા. તળાવના ભુરા જળમાં અનેક ચકલા ચકલીઓ આરામથી કીલ્લોલ કરતા હતા. તરંગ-વતીની નજર તેમના પર પડી. તેમની પ્રેમ-કિડા નીહાળી તે ગંભીર વિચારમાં પડી. આ દૃશ્ય જોતાંજ તેના પૂર્વભવનું સ્મરણ થયું. તેમ થતાં જ તે અચેત બની ગઈ.

તરત જ સખીઓ શુશ્રુષામાં લાગી ગઈ. “શું થયું? શું થયું?” તેમ અવાજ આવવા લાગ્યા.

એ કન્યા કોણ છે? તેની માહિતી જાણવાની જિજ્ઞાસા પ્રબળ બની

* * *

વત્સદેશની રાજધાની કૌશામ્બી ઇન્દ્રપુરી શોભાયમાન હતી. ત્યાંના રાજા ઉદયન—હૈ હૈય વંશીય અને સંત તપસ્વીઓના પરમ ભક્ત તેમની ઉમરના ઋષભસેન નામે શેઠ રાજવીના પરમ મિત્ર તેઓનું જીવન સત્યનિષ્ઠ અને નિષ્કલંક હતું. આઠ પુત્રો ઉપર એક પુત્રી—સંતાનમાં તે પુત્ર

યમુના નદીની વિધિવત આરાધનાથી જન્મેલ. નદીના તરંગોની આરાધના અને કૃષ્ણ શ્રુતી રૂપ આ રૂપવતી કન્યા. પરિણામે નાન રાખ્યું તરંગવતી.

૧૨ વર્ષની ઉંમરે નિષ્ણાત પાંડિતો પાસેથી વિદ્યાઓ ગ્રહણ કરી, સર્વે કળાઓમાં પારંગત બની હતી, પુષ્પ કૃષિ કળા, વનસ્પતિ-શાસ્ત્ર, રસાયનશાસ્ત્ર તે તેના પ્રિય વિષય હતા. તેમાં તે ખૂબ પ્રવિણ હતી સર્વે સખીઓમાં સારસિકા તેની બહાલી સખી હતી.

* * *

સખીઓની સેવાથી તે સચેત બની ત્યારે નેત્રોમાંથી અશ્રુધારા વહેતી હતી. કમળપત્રના પાંદડાના ઢિડિયામાં પાણી લાવી સખીઓ મેં સાફ કરતી હતી. ચેતનવતી જોતા, સારસિકાએ પૂછ્યું, “હે સખિ! આ અકસ્માત કેમ? જરાયે ધૂપાવતી નહિ સાફ સાફ જણાવ.”

તરંગવતીએ કોઈને નહિ જણાવવાનું સારસિકા પાસેથી વચન લીધું પછી પોતાના પૂર્વજન્મની કથા તેને સંભળાવી

“પૂર્વજન્મમાં હું લાલ-પીળા પૂંછવાળી ચક્રદી હતી. મારો પતિ ચક્રલો-સ્વભાવે ચંચળ, સુઝોલ, ગોળ મસ્તકવાળો, આકર્ષક હતો. તે કુશળ તરવૈયો હતો. તેનો સ્વભાવ એક તપસ્વી જેવો. અમે એકબીજાનો વિયોગ એક ક્ષણ પણ સહી શકતા નહી. અમે હંમેશ સાથેજ હોઈએ.

એક દિવસ અમે અન્ય પક્ષીઓ સાથે ગંગા-માં જળ કલ્કોલ કરતા હતા. ત્યારે સૂર્યની ગરમીથી પીડાતો એક હાથીએ ગંગાના જળમાં દાહ મીટાવવા પ્રવેશ કર્યો. તેની ઉન્નિષ્ઠા જળ ક્રિડાથી ભયભીત બની હું મારા પતિની સાથે આકાશમાં ઉડી ગઈ હાથી સ્નાન કરી પાછો ફર્યો તે વખતે એક શિકારી ત્યાંથી નિકળ્યો તેણે ઝેર પાચેલું તીર હાથી પર છોડ્યું. નિશાન ચૂકી જવથી હાથી બચી ગયો પણ આકાશમાં ઉડતા મારા પતિને તે તીર લાગ્યું. તેની એક પાંખ

કપાઈ જતાં, તે મૂર્ચ્છિત બની જમીન પર પટકાયો હું પતિની પાછળ જ ઉડતી હતી તેને જમીન પર પડતાં જોઈ હું બેભાન બની અને જમીન પર પડી જ્યારે હું સચેત બની ત્યારે મેં તે તીર તેના શરીરમાં ભોંકાયેલું જોયું. મોહ વશ બની મેં ચાંચથી ખૂબ પરિશ્રમ કરી તે બાણ શરીરમાંથી બહાર કાઢ્યું. મારી પાંખો વડે હું પતિને પાંખો કરવા લાગી, પણ તે જડવત પડી રહ્યા.

ત્યારે પેલો શિકારી ત્યાં આવ્યો તેના મુખ-માંથી પશ્ચાતાપના શબ્દો સરી પડ્યા. હે પ્રભો! તેના ભયથી હું આકાશમાં ઉડી ગઈ શિકારીઓ કરગઠીયાથી ચિતા બનાવી તેના પર મારા પતિને શાખી, અગ્નિ સંસ્કાર કર્યા વિયોગના દુઃખથી મારી પીડા અસહ્ય બની, હું પણ બળતી ચિતામાં ફૂટી પડી આ પ્રમાણે પતિની સાથે મેં પણ જીવન સમાપ્ત કર્યું.” સારસિકા બોલી, “હે સખિ મારા પ્રારબ્ધમાં પણ આ તારી દુઃખભરી કરુણ કથાની સાંભળવાની લાખી હશે ને? પૂર્વ કરેલ કર્મના કૃપા યથા સમયે ભોગવવા જ પડે છે.

* * *

તરંગવતીએ ઘેર આવી, પોતાના જ હાથે, પોતાના પૂર્વભવના કેટલાક ચિત્રો ચિતર્યા. અન્તિમ ચિત્રમાં, ચક્રલાની ચિતામાં, ચક્રવીની જલનનું ચિત્ર દોર્યું. એટલામાં કાર્તિક-પૂર્ણિમા કીમુદ્દી પર્વ આવી ગયું.

નગરશેઠની હવેલીના મુખ્ય દ્વારની સામે જ રાજમાર્ગ પર એક સુન્દર આંગણમાં તરંગવતીના દોરેલ ચિત્રોને ગોઠવી દીધા. જોનારના ભાવ બાણવામાં તરંગવતીએ પોતાની સખી સારસિકાને નિયુક્ત કરી. આ યુક્તિ દ્વારા તે પોતાના પૂર્વ-ભવના પતિ (ચક્રલા)ને શોધવાનો ઉપક્રમ કરી રહી હતી. તેને વિશ્વાસ હતો કે ચક્રલો પણ આ પ્રકારે મનુષ્ય યોનીમાં હશે અને તે કોશાશ્વીનીમાં હશે. તેમાં પણ આશ્ચર્ય નહિ તેથી હરેક પ્રકારની સમજણ આપી, સારસિકાને ચિત્રો પાસે રહેવાનો આદેશ આપ્યો.

સવારે સારસિકા તરંગવતીને શુભ સમાચાર સંભળાવવા દોડી આવી. તેની પાસે સરકીને તે બોલી, “સખિ! તારા પૂર્વ ભવના પતિનો પત્તો લાગી ગયો છે. તારી આશા થોડાજ સમયમાં ફલસ્વરૂપ પામશે.” તરંગવતી સમાચારથી આનંદ વિભોર બની ગઈ. અરે સખિ! તૂં મને વિસ્તાર પૂર્વક સકળ બીના કહે.”

સારસિકાએ મધુર હાસ્ય કર્યું. થોડો સમય તેને ખીજવતી રહી પછી કહ્યું, “ચંદ્રનો પ્રકાશ ફેલાવા લાગ્યો અને નગરજનોના સમુહ ચિત્રો જોવાને પડાપડી કરવા લાગ્યા. હું પ્રેક્ષકનાં મનોભાવ જાણવાને સજ્જ રહી જોતી હતી એટલામાં સમાનવય વાળા મિત્રો સાથે એક યુવાન આવ્યો. અને ચિત્રોને ખૂબ લગન પૂર્વક જોવા લાગ્યો. એકાએક બેશુદ્ધ બની ભૂમિપર ઢળી પડ્યો. સાથી મિત્રો તેને ખુલ્લી હવામાં લઈ ગયા. આ સ્થિતિમાં હું પણ તેમની પાછળ ઉત્કંઠા યુક્ત ચાલી. યુવક સ્વસ્થ બન્યો. પણ તેની આંખોમાંથી આંસૂની સરિતા વહેવા લાગી. રૂંધાચેલા કંઠે બોલ્યો, “હે પ્રિયે! તૂં કયા હશે? કેવી રીતે મળશે? આ જિંદગીથી ચકલા-ચકલીની જિંદગી વધુ સુખકર હતી. કદિ વિયોગ ન હતો....

તેણે પોતાના પૂર્વભવની કહાની મિત્રોને કહી સંભળવી. અન્તે મેં કહ્યું, “મારી જેમ તે પણ મનુષ્ય ભવમાં હશે અને મારા વિયોગથી તડપતી હશે,” હવે જાણવું પડશે કે આ ચિત્રોનું નિર્માણ કરનાર કોણ છે?

હું તે યુવાનો પાસે પહોંચી. ત્યારે તે યુવકના સાથીએ મારી પાસેથી સઘળી વિગતો જાણી. મેં કહ્યું, “આ ચિત્રો-સત્યઘટના પર બન્યા છે; કલ્પના પર નહીં. પછી મેં તે યુવક પાસેથી તેના મિત્ર વિષે માહિતી મેળવી લીધી.

તે મિત્ર યુવક પાસે જઈને બોલ્યો, “મિત્ર! ચિન્તા મત કર. તારી પ્રિયતમાનો પત્તો લાગી ગયો છે તે છે ઋષભસેન શેઠની પુત્રી તરંગવતી.

તમને મેળવવા માટે તેણે આ ચિત્રોનું નિર્માણ કર્યું છે. અને રાજમાર્ગ પર રાખ્યા છે.” આ સાંભળી, યુવકનો ચહેરો વિકસિત પુષ્પ જેમ ખીલી ઉઠ્યો. પછી તેઓ ચાલ્યા ગયા. હું પણ પૂરી જાણકારી પ્રાપ્ત કરી તેની પાછળ ચાલી આવી.

તે યુવાનના પિતા છે ધનદેવ શેઠ. વળી તે માતાપિતાને એકલો લાડકવાયો. નામ પણ સુંદર-પદ્મદેવ. કામદેવ જેવો સુંદર અને પદ્મપુષ્પ જેવો મનોહર. બીના જાણવી સારસિકા ઘેર ગઈ.

ખીજ વખત આવી ત્યારે એક નવા સમાચાર આપ્યા. આંસૂ સારતી તે બોલી, “ધનદેવ શેઠ તારા પિતા પાસે વિવાહના પ્રસ્તાવ સાથે આવેલ. પણ તારા પિતાએ કહ્યું કે તમારો પુત્ર વ્યાપાર નિમિત્તે સદા પરદેશમાં રહે—એવા યુવકને હું મારી પુત્રા લક્ષમાં ન આવું.”

તરંગવતીએ સારસિકાને પોતાનો પત્ર આપી, કહ્યું, “મારા પૂર્વ ભવના પતિને કહેશે કે જેણે ચકલીના રૂપમાં પોતાનું જીવન ચિત્તામાં સમર્પિત કર્યું તે આ જન્મમાં શેઠ ઋષભસેન સેનની પુત્રીના રૂપે છે. તેમને શોધવા જ આ ચિત્રો દોર્યા હતા અને પ્રદર્શન રાખ્યું હતું.”

પાછા ફરી તરંગવતીએ તેના પ્રિયતમને સંદેશો આપ્યો. “જો તાત્કાલિક મિલન થશે નહિ તો મારા જીવનની કોઈ આશા નથી તૂં યોગ્ય સમયે આવી જેથી આશા છે કે પ્રિયા સાથે મિલન થશે, હવે હું તેની પ્રતિક્ષા કરીશ.

પદ્મદેવે પણ એક પત્ર આપ્યો. તેમાં પૂર્વ ભવની બીના હતી. આજે પણ હું તારો જ છું. જ્યાં સુધી તારા પિતાની અનુમતિ નહીં મેળવે ત્યાં સુધી વિયોગ અવશ્ય રહેશે.

રાત્રિની નિરવતામાં તરંગવતીની આકુળતા ચરમસીમા પર પહોંચી તે સારસિકા સાથે પદ્મદેવના ઘર તરફ ચાલી કેમકે પદ્મદેવ મારા પૂર્વ ભવના પતિ છે તેથી ત્યાં જવામાં કુળની લાજને

કશી હાની થશે નહિ. મકાનના પાછલા ભાગમાંથી નીકળી પક્ષદેવના નિવાસે બન્ને આવી આતુરતાથી તરંગવતી પક્ષદેવ તરફ આવી પક્ષદેવે તેને આલિંગન પાશમાં બાંધી થોડીવાર પછી બન્ને અલગ થયા ત્યારે પક્ષદેવ અનિમેષ દૃષ્ટિથી તરંગવતીને જોતો રહ્યો તરંગવતી પણ લજ્જાઈને તેમને તેમ ઉભી રહી.

બન્નેએ રાતોરાત એ શહેરને છોડવાનો નિર્ણય કર્યો. યમુનાના ઘાટ પર એક હોડી બાંધેલ હતી. તેમાં બન્ને બેસી ગયા. પક્ષદેવે હોડી ચલાવી. પ્રવાહ વેગીલો હતો. યમુનાના જળ પર ધંધરની સાક્ષીએ બન્નેએ ગાંધર્વ લગ્ન કર્યા. હવે તેઓ યમુના પાર કરી ગંગામાં પહોંચી ગયા.

* * *

પૂર્વ દિશામાં અરુણોદય થઈ રહ્યો હતો. કિનારે હોડી નાંગરી, તેઓ ઉતર્યા ત્યારે સમીપના જંગલમાંથી નીકળી, કેટલાક લૂંટારૂઓ તેમના પર તૂટી પડયા. તેઓ તેમના પહોડની એક શુક્રામાં લઈ ગયા. શુક્રાના મુખ આગળ અનેક ધ્વજો ફરકી રહી હતી. તેઓ માન્યું કે ત્યાં કોઈ મંદિર હશે અંદર જઈને લૂંટારાઓએ તેમને સરદાર પાસે ખડા કર્યા.

સરદારે કહ્યું, “શરદ્-બલિ આપવા આ બન્ને કામમાં આવશે. નોમની રાત્રિએ તેમનું બલિદાન અપાશે.”

સરદારનો આદેશ સાંભળી એક લૂંટારો, તેમને લઈ ચાલી નીકળ્યો. તે એક શુક્રામાં રહેતો હતો. પક્ષદેવને ગાઢ બધનથી બાંધ્યો જેથી તે ભાગી ન શકે, ત્યારે તરંગવતીએ કહ્યું, “મારા પતિ કૌશામ્બીના એક ધનિક વેપારીના એકના એક પુત્ર છે. હું તેમની પત્ની ઋષભસેન શેઠની પુત્રી છું. તમારી ઇચ્છા પ્રમાણે ધન મળશે. કોઈ માણસને અમારો પત્ર લઈને મોકલો. ધન મળે ત્યારે અમને છોડી દેજો.”

પહેરગીરે કહ્યું, “એ સંભવિત નથી. શરદ ની નવમીને દિવસે આપ બન્નેનું બલિદાન

આપવાનું સરદારે ફરમાન કર્યું છે બલિદાન ન મળે તો દેવી કોપે અને અમારો નાશ કરે.” બીજા કેદીઓએ તરંગવતીને પૂછ્યું ત્યારે પૂર્વભવ સહિત તમામ હકીકત કહી.

પહેરગીરે આ વાત સાંભળી અને તેનું હૃદય દ્રવી ઉઠ્યું. તેણે પક્ષદેવના બધન ખોલી નાખ્યા. અને કહ્યું, “હું આપને જીવન જાન જોખમે ખચાવીશ. રાત્રિના શરાબ પીને બધાં લૂંટારૂઓ નાચ કરીને સૂતા ત્યારે તે પહેરગીર બન્ને સાથે લઈ, નીકળી પડ્યો. વન-માર્ગ વટાવી, જંગલ કિનારે આવીને કહ્યું. “હવે તમે ભય છોડીને, આગળ વધો આગળ ગામ છે. અમારાથી કંપ્ટ અપાયું તે માટે ક્ષમા.”

પક્ષદેવે તે પહેરગીરને લેટીને કહ્યું, “તું અમારો પ્રાણરક્ષક છે. અમારી સાથે ચાલ જેથી તારા ઉપકારનો બદલો વાળી શકું.” લૂંટારૂએ કહ્યું, “અત્યારે તો આપલોક જાઓ. સંભવ હશે તો ફરી ક્યારેક મળીશ.”

ખૂબ ખૂબ ચાલીને તેઓ એક તળાવ પાસે પહોંચ્યા તળાવ પાસેજ ગામ હતું. મંદિરમાં તેઓએ વિશ્રામ લીધો. તે વખતે થોડે દૂર એક અશ્વ પર સુંદર નવજવાનને કેટલાક સૈનિકોસાથે તેમની તરફ આવતો નિહાળ્યો. તે સ્વાર મંદિરમાં આવ્યો ત્યારે તેની નગર પક્ષદેવ પર પડી સવારનું નામ હતું. કુલમાષહસ્તિ તે પક્ષદેવના ચરણ માં પડ્યો અને કહ્યું,

નગરશેઠના ઘરમાં સારસિકાએ આપ બન્નેના પૂર્વભવનું ખ્યાન આપ્યું અને તમે શહેર છોડી ચાલી નિકળ્યા છો તેમ જણાવ્યું નગરશેઠે વાત બાણી કે તરતજ દોડતા દોડતા આપના ગિતાશ્રી પાસે આવ્યા અને કહ્યું,

“તમે મને માફ કરો. મેં આપને કઠોર શબ્દો કહ્યા હતા. ચાલો આપણા બન્ને તેમની શોધમાં માણસો મોકલીએ. તેથી ચારે તરફ માણસોને આપની શોધમાં દોડાવ્યાં.”

પછી તે પદ્મદેવ અને તરંગવતીને લઇને કૌશામ્બીમાં આવ્યો. આ સમાચાર નગરમાં પહોંચતા, બન્ને શેઠે તેમનું અપૂર્વ સ્વાગત કર્યું ત્યારબાદ શુભ મુહૂર્તે બન્નેના લગ્ન ખૂબ ધામ-ધૂમથી કર્યા હવે સુખ પૂર્વક સમય વીતતો હતો.

એક દિવસ તેઓ બન્ને વસન્તની શોભા નિહાળતા હતા ત્યારે એક પથ્થર શિલા પર, અશોક વૃક્ષ નીચે એક મુનિરાજને ધ્યાનમાં વિરાજમાન જોયા. પતિ-પત્નીએ મુનિરાજની શીશ નવધા લકિત કરી અને સામે બેઠા ધ્યાનથી મુકત બનતા તેમણે બન્નેને મોઝા માર્ગનો ઉપદેશ કર્યો.

પદ્મદેવે વિનય પૂર્વક મુનિ મહારાજને દિક્ષા લેવાનું કારણ પૂછ્યું. થોડી પળો મુનિજી ચુપ રહ્યા. પછી બોલ્યા, “અમ્મા નગરી પાસેના વનમાં કોઈ શિકારી રહે છે. હું તેમની ટોળીનો શિકારી હતો. બાણનું નિશાન લેવામાં ખૂબ કુશળ. એક દિવસ શિકારની તલાશમાં ભટકતા, દિવસ લગભગ પૂર્ણ થવા આવ્યો. ભૂજ્યો. તરસ્યો, ગંગા કાંઠે આવ્યો. ગંગામાંથી સ્નાન કરી હાથી પાછો ફરતો હતો તેનું નિશાન લઈ મેં બાણ છેડ્યું પણ નિશાન ચૂકી ગયો, તે બાણે ઉડતા ચકલીની પાંખ છેદી ચકલો જળ કાંઠે પડ્યો. લોહીથી ગંગાનું પાણી લાલ બન્યું. ચકલી રોતી રોતી, ચકલા ઉપર આમતેમ ઉડતી હતી. મેં કરગડિયા એકઠા કરી ચિતા બનાવી. ચકલાને અગ્નિ સંસ્કાર કર્યા. ત્યારે ચકલી પણ ચિતામાં ફૂટી પડી ચકલીના આત્મવિસર્જનનો ખૂબ પ્રભાવ મારા પર પડ્યો. હું આત્મઘાત માટે ચિતામાં બળી મર્યો.

અબાણતાં દુષ્ટત્વ થઈ ગયું અને તેનો મને ખૂબ પસ્તાવો થયો. તેથી નરકના દુઃખ સહેવા ન પડ્યા. હું વારાણસી શહેરમાં એક ધનિક વેપારીનો પુત્ર બન્યો. માઈ નામ રુદ્રથશ પડ્યું. થોડા સમયમાં મને કલાઓનું જ્ઞાન મળ્યું. પણ સોબત હતી ગંદી. પરિણામે અનેક દુર્ગુણોનો ભોગ બન્યો. ચોરી કરતાં કષ્ટતાં જખરો લૂટારો થયો.

વિધ્યાચળમાં ગહન વનમાં એક સિંહ ગુફા છે. ત્યાં હથિયારબંધ અનેક લૂટારાઓ રહે છે તેઓ મુસાફરોને લૂંટે છે. હું પણ તેમના હલમાં જોડાયો હતો. તેનો સરદાર મલ્લપ્રિય નામનો હતો.

એક દિવસ ગંગા કાંઠે એક દમ્પતિ પકડાઈ ગયા. સરદારે શરદનવમીના બલિ માટે રોકી દીધા. તેમની દેખરેખ મારે માથે આવી હતી હું તેમને મારે ઘેર લાવ્યો. તે સ્ત્રીએ રડતે રડતે પોતાની આપવીતી વર્ણવી. ત્યારે મને પૂર્વજન્મનું સ્મરણ થયું. મેં બાણનું કે આ તો તે-બન્ને ચકલા-ચકલી

મેં તેમના પ્રાણ રક્ષાનો નિર્ણય કર્યો અને તેમને ગામ તક પહોંચાડ્યા. મને સંસાર પર વૈરાગ્ય આવ્યો મેં મુનિરાજ પાસે દીક્ષા લીધી. અને તપશ્ચર્યા દ્વારા કર્મ ખપાવું છું.

મુનિ મહારાજની કથા સાંભળી, બન્નેને વિતેલાં દુઃખનું સ્મરણ થયું. તેમને વિલાસી જીવન પર વૈરાગ્ય આવ્યો તેઓએ મુનિરાજના ચરણોમાં સર્વ નિવેદન કરી, દીક્ષા લીધી. અને ઘેર તપશ્ચર્યા કરવા લાગ્યા.

“અમણ” સૌજન્યથી

નોંધ:— વૈરાગ્ય મૂલક-પ્રેમ કાવ્યની પરંપરા ભારતવર્ષમાં કેટલી પ્રાચીન છે-આ તથ્યની પ્રતીતિ કરાવનાર સાદ્ય શબ્દાંતી એક કડી ‘તરંગવતી’ પણ છે. ભાવ-વિદગ્ધ-કાવ્ય સૌષ્ઠવ ‘તરંગવતી’ની પ્રાણવાન કથામાં છે તેનું અન્યત્ર દુર્લભ છે. બૌદ્ધિક ગ્રન્થની કૃતિ કેઈ કવિએ સૂત્ર શૈલીમાં, અપ્રકાશ લાપામાં પદ્યવદ્ધકર, કવિ-કુત્ત-કંઠેમાં જીવિત રાખી, પોતાની રચનાનું નામ ‘તરંગવતી’ આપ્યું.

તે સૂક્તમરૂપ ‘તરંગચેલા’ ના રૂપમાં પ્રસિદ્ધ છે. તે કથાના લગભગ ૧૦૦૦ વર્ષો બાદ તૈયાર કરેલ છે. તેના રચયિતા વીરભદ્ર આચાર્યના શિષ્ય નેમિચંદ્રગણિ છે તેમણે પોતાના યશ નામના શિષ્ય માટે ૧૬૪૨ ગાથામાં આ ગ્રન્થની રચના કરી છે, શ્રી પદ્મસિંહસૂરીએ ‘તરંગ-ચકલા’ ની રચના દેશી વચનોમાં કરી હતી. વિક્રમની બીજી સદીમાં શ્રી પદ્મસિંહસૂરીએ ‘તરંગવતી’ નામનું અમર-પ્રાણ-પ્રેમકાવ્ય રચી, પ્રાકૃત સાહિત્યમાં નવી પરંપરા સ્થાપી.

લલિતાંગ દેવ

હું ઉન્મત્ત નહિ બન્યો; નતો ચેતનો હુપ્ત થઈ. પણ કપાળ પરનું કુંકુમ તિલક અને કાનના કુંડલ અધિક તેજસ્વી બન્યા.

ક્રમશઃ હું સ્વયંપ્રભાના નિવાસ-કક્ષના દ્વાર પર ઉપસ્થિત થયો કક્ષની અંદરથી વીણાના સુર પ્રવાહિત બનીને આવી રહ્યા હતા. શિલાજતુની માદક ગન્ધ મારી નાસિકાને પૂરી રહી હતી. કક્ષનું સૌંદર્ય અનુપમ હતું; પણ સ્વયંપ્રભાને મારા નેત્રોની સમસ્ત દૃષ્ટિને ખેંચી લીધી હતી. દ્વાર પર ઉભીને હું તેના અપરૂપ સૌંદર્યને નિહાળી રહ્યો હતો. તેનો દેહ અત્યંત ધ્વલ પ્રભાના પુંજથી આવૃત્ત હતો. તેને જોઈને મને ભ્રમ થયો કે તે દુધ-રાલીનમા નિમગ્ન અથવા રેશમી વસ્ત્રથી સમાવૃત્ત અથવા દર્પણમાં પ્રતિબિમ્બિત અથવા શરીકાળના મેઝપુંજથી અન્તરિત ચંદ્રકલા હતી.

પૂર્વના લલિતાંગના સ્મરણથી જે ગ્લાની થઈ હતી કે જે ઈર્ષા થઈ હતી તે મન્દકિની ધવલ ધારાથી કલુષ ધુળ જેમ ધોવાઈ ગઈ. મને તે સમુદ્ર મંથન દ્વારા નીકળેલ ક્ષદ્રમી સમાન લાગી શંખને ફૂટીને, મોતીથી આકર્ષક કરેલ અને મૃણાલથી સંવૃત કરેલ સુધા-ચુર્ણથી ધોઈને, રજત રસથી લેપ કરીને, કુટજ-કુન્દ અને સિન્દુવાર પુષ્પોની ધવલ કાન્તિથી સજ્જ કરેલ હોય-તેવી મને જણાઈ અપલક હું સામે જોઈજ રહ્યો સ્વર્ગલોકમાં પલકો ઝપકતી નથી તેથી મને ડરી બાધા નહી નહિ.

વિજળી બાદ બનેલ આ લોકની જેમ સ્વયંપ્રભાની સત્વા મારા નેત્રો સમક્ષ ઉભરવા લાગી. માણિક્ય જટિત કુંડળવાળી, જ્યોત્સ્ના રામ કિરણ પ્રસરાવતી, મૃદુહાસ્ય સહિત મને તે ખૂબ મનોહર લાગી મને જોતાંજ તેના મુખ ઉપર રમતું હાસ્ય જાણે કે પદ્મરાગિણીના થાલ પર

મુકતાનું સ્વપ્ન હતું. માનસ સરોવરના સ્વેતરંગી હબ્બર પાંખડીવાળા કમળની શોભા હતી, વિમુગ્ધ બની હું રૂપ-સુધાનું પાન કરવા લાગ્યો.

સ્વયંપ્રભા ઉઠીને હલી થઈ પછી મરાલગનિથી ચાલતી મારી સમક્ષ આવીને તેણે મારા ખભા પર હાથ મૂક્યો. મારું સમગ્ર શરીર રોમાંચ અનુભવી રહ્યું તેના નેત્રો જોતા, મને લાગ્યું કે તે મારી એક વખતની સ્વયં પ્રભા નથી પણ કેટલાયે જીવનની સ્વધર્મ ચારિણી છે.

સ્મૃતિ પટ પર ઉત્તર કુરુક્ષેત્રમાં યુગલ રૂપ ખડું થયું. સીતા નદીના ઉત્તર કિનારા પરનું જમ્બૂવનનું કેડું અદ્ભુત સ્થાન! તે સમયે કુરુક્ષેત્રની માટી સાકર સમી મધુર હતી. જળ હતું શરત્કાલિન ચંદ્રિકા સમ નિર્મળ એ સમયે અમારે કોઈ ચીજ જરૂરત ન હતી. કોઈ ચીજનો અભાવ ન હતો.

એક દિવસ અમે આજ પ્રમાણે એક બીજા તરફ વિમુગ્ધ બની ઉભા હતા. ઉપર હતો પૂર્ણિમાનો ચંદ્ર નીચે હતી સ્વચ્છ જળવાળી કલ્પનાદિની સીતા હવા હતી માદક આજ રીને તે દિવસે સ્વયંપ્રભાને મારા ખભા ઉપર હાથ રાખેલ,

હું તેના નેત્રોમાં મારું પ્રતિબિંબ જોઈ રહ્યો હતો. તેમાં રૂણી રહ્યો હતો; જાણે કે તેના નેત્રો અતલ સમુદ્ર હતા તે દિવસની જેમ આજે પણ હું તેના નેત્રોમાં ડૂબતો હતો કૂલોની સુગંધ જેમ દક્ષિણી ધવન વહેતો હતો મેં અનાયાસે તેને આલિંગન બદ્ધ કરી, શય્યા તરફ લઈ ગયો.

ત્યારબાદ અનેક દિવસ અને રાત્રિઓ વીતી કારણકે શ્રીપ્રભ વિમાનમાં ચંદ્ર-સૂર્યની ગતિ નથી ઋતુ વર્ષ માસ પણ નથી ત્યાં છે ફક્ત વર્તમાન આ વર્તમાનમાં અમે એક-સા બની રહ્યા હતા. આવા અવર્ણનિય આનંદમાં હું દૂરના

મૃત્યુલોકની વાત એકદમ ભૂલી ગયો. અભૂતપૂર્વ સુખિત અને જાગરણ વચ્ચે મારો સમય વીતવા લાગ્યો.

આ સમયે હું વસ્તુના પરિણમનને ભૂલી ગયો. અમારૂં આયુષ્ય ક્ષીણ થતું હતું. સ્વયં પ્રભા મારા પહેલાં જ અહીં ઉત્પન્ન થઈ હતી. સંભવતઃ તેનું પુણ્ય અને આયુષ્ય સ્વદેષ રહ્યા હતા. હું વિદ્યાસ અને વ્યસનમાં એટલો દુખ્યો હતો કે વિચાર કરવાની કે દૂર જોવાની દષ્ટિ ગુમાવી હતી. કેમકે એકાએક જ્યારે તેના વ્યવનનો સમય આવી લાગ્યો ત્યારે મને કશી ખબર ન પડી. તેની પુણ્ય-માળા સ્થાન બની હતી. તારુણ્ય તેજ જાણું પડ્યું હતું! છતાં તે મારી જાણ બહાર રહ્યા. એક સમયે જેમ હથેળીમાંનું જળ અંગુળીઓના છિદ્રોથી નિકળી જાય તેમ ત જરી ગઈ. તેણે સ્વર્ગથી વિદાય લીધી છે-તે પણ મેં ન જાણ્યું. જાણ્યું કે તે બાહુ બન્ધમાં નથી. તેના અભાવથી હું વ્યાકુળ બન્યો. સર્વ શૂન્ય અને નીરસ લાગ્યા, તે સમયે પણ નહિ સમજાયું કે વાસના અને આકાંક્ષાથી અતૃપ્ત રહેવા છતાં, અમારી લાખો વર્ષની આયુષ્ય વીતી ગઈ છે. સ્વયં પ્રભા વિના ચારે બાજુ અધકાર જ જણાતો, સર્વ ગો કંપવા લાગ્યા. પવનથી છેદાયેલી કેળ સમ હું કુટિલ-તળ પર સુરેષિત બની ઢળી પડ્યો.

શ્રી પ્રભાવિમાનમાં આ ઘટના અભૂતપૂર્વ હતી, કારણ કે અહીં વેદના કે શોક નથી-હોય છે ફક્ત હર્ષ સ્વગોચિત મારે કોઈ બીજી દેવાંગનાને કદી આસ્થેષમાં ગ્રહણ કરવી જોઈતી હતી. પણ નથી ખબર કે આ મારૂં હર્ષાગ્ય કે સૌભાગ્ય હતું કે જેથી હું મૃત્યુલોકની વેદના ભૂલી શક્યો ન હતો. આજ વેદનાથી હું અનન્ય બન્યો હતો. મારી મુર્ચ્છા સમયે શું કરવું તે દેવાંગન-ઓને ન સુજ્યું. આ અચેત દેહનું શું કરવું? છેવટે અવધિજ્ઞાનથી મૃત્યુલોકની વાત જાણી. સુર સરિતાનું જળ તેથી છાંટ્યું. મને ચેતના મળી. હું જોઈ થયો. પણ સ્વયં પ્રભાને ન જોના હું રડી પડ્યો દેવાંગનાએ

આંસૂઓ જોયા ન હતા. તેથી તેમને સુકતા માળના ખરેલ મોતી માની પોતાના હાથમાં ગ્રહણ કરવા લાગી.

સ્વયં પ્રભા વગર હું ઉન્માદી બન્યો. હું મારી જાતને પણ ભૂલી ગયો. જો મેં અવધિજ્ઞાનનો પ્રયોગ કર્યો હોત તો સ્વયં પ્રભા ક્યાં છે તે જાણી શકત. ઉન્માદમાં દરેક કક્ષામાં ઉદ્યાનમાં, નદી તટપર, ગિર-કન્દશમાં તેને શોધતો ફરતો હતો. સહસ્રા જ્યાં આવી કે કોઈએ તેનું અપહરણ તો નહિ કર્યું હોય? ભૂતકાળની એક ઘટના સ્મૃતિપટ પર ખડી થઈ

એ હતો ચૈત્ર માસ અચ્છોદ સરોવરમાં પુષ્પો ખીલ્યા હતા. સરોવરમાં હંસો વિચરી રહ્યા હતા આમ્રની કેમળ કલિકાઓ ઉત્સુક મનને વધારે ઉત્સુક બનાવતી હતી. મદમસ્ત મહિલાઓના મુખ જળથી બકુલ-વૃક્ષ પુષ્પધારી બનતા હતા. મધપાનથી મસ્ત ભમરાં ને માખીયો લતાના હિરોળે ઝુલતા હતા. કોયલ ટહુકારથી પ્રેમી-હૃદયો ને સ્પન્દિત કરતી હતી. હું આ કિનારે સ્વયં પ્રભા સાથે ફરી રહ્યો હતો. કલકંઠી સ્વયં પ્રભા જોલી ઉઠી “પ્રિય! જુઓ, જુઓ અને પુષ્પવાળી વેલ પાસે જઈ ઉભી રહી. ત્યારથી તે આમ્રલતા પાસે પહોચી મલય પવન આમ્રલતાને આલિંગન કરી રહ્યો હતો. હું પણ હાથ લાંબાવી સ્વયં પ્રભા તરફ અગ્રસર થયાં તે દોડીને કુંજ ગલ્લીમાં અદૃશ્ય થઈ ગઈ.

આ સમયે મેં આતે સ્વર સાંભળ્યો, રક્ષા કરો, રક્ષા કરો, હું જલ્દી ત્યાં પહોંચ્યો. જોયું તો એક વેષધારી નાગકુમારે સ્વયં પ્રભાને પકડી હતી જેવું મેં વજ્ર ઉગામ્યું કે તરત જ સ્વયં પ્રભાને છોડી, નાઠો, અને અચ્છોદ સરોવરમાં ગાયત્ર થઈ ગયો. હું પણ પાછળ પડ્યો. હું તેને ન પકડી શક્યો કેમકે તે સર્પ બની નાગ લોક તરફ નાસી ગયો હતો મેં વિચાર્યું કે આજે પણ આવી જ ઘટના કેમ નહિ બની હોય?

પણુ એ શક્ય ન હતું કાતળ કે રક્ષકો હંમેશ રક્ષા કરતા હતા.

મનના આવેગને વશ બની, મેં આ દૃશ્ય ફરી જોયું હવે મને શ્રીપ્રભ વિમાનથી નીકળેલ નીલમણિ પ્રભા કિરાન વેશધારી નાગકુમાર અને વૈદ્ય મણિના કિરણ સ્વયં પ્રભા શા પ્રતિત થવા લાગ્યા. “અરે એા દુષ્ટ? શું વિમાનથી સ્વયં-પ્રભાને તું હરણ કરી જાય છે?” એમ કહી, વજ્ર ઉછાળી, તે દિશામાં હું દોડ્યો. પણ ખીણ જ ક્ષણે મને મારી ભૂત સમજાઈ. હું શોકચ્ચેસ્ત બન્યો. વિચાર્યું. કદાચ મારાથી કોઈ કારણસર ગુસ્સે થઈ હશે. એક દિવસ મેં ચિત્રલેખાનો પક્ષ લીધો ત્યારે એમ બન્યું હતું. ગુસ્સે થઈ, તે ક્યાંય ધૂપાઈ ગઈ હતી.

સ્વયં પ્રભાના ક્રોધથી લાલ સજળ નેત્રો મારી ચક્ષુઓ સમક્ષ ખડા થયાં. પણ તે મારા વગર વધુ સમય ક્રોધાવેશમાં રહી શકી ન હતી તેથી નવા ઉત્સાહમાં આવી તેને શાધવા લાગ્યો.

પારિજાતિક વનોની કુએમાં રક્તવર્ણ નવકન્દ-લીના કુએ જોયા તેના પર જળ બિન્દુ શોભતા હતા. તે જોવા લાગ્યા મારી સ્વયં પ્રભાના ક્રોધ રક્ત સજળ નયનો સમા. શું તે આ રસ્તે ગઈ હશે? હાય! દેવતાના ચરણ ભૂમિને સ્પર્શતા નથી. નહિતર આ ભૂમિપર તેના ચરણચિન્હો અંકિત થયા હોત, “ખેર”

આ વખતે મને તેની નીશાની મળી તેની કંચુકી વસ્ત્ર નજરે પડ્યું. મેં તે ઉઠાવ્યું ત્યારે મારો ભ્રમ તૂટ્યો. તે તો હતી ઇન્દ્રગોપ તૃણ સહિત દુર્ગારાજિ. ફરી વિષાદ અસ્ત બન્યો. તેવામાં મોરને કેકારવ કરતો જોયો મેં તેને પૂછ્યું, “હે મયૂર રાજ! મારી હૃદયરાણીને જોઈ?” પણ જવાબ ન મળ્યો. તેણે પાંખો ફેલાવી નાચવાનું શરૂ કર્યું. મને ક્રોધ ચડ્યો. હું એના આનંદનું કારણ સમજી ગયો સારા પ્રિયતમાનો સુંદર

કેશકલાપ, પવનમાં આમતેમ ફરતો કેટલો સુશે ભિત હતો? આજ તે શોભાવાળી સ્વયં પ્રભા નથી. તેથી પ્રતિપક્ષી હાર પામેલ જાણી કદાચ તે આનંદમાં હશે. જે દુઃખમાં આનન્દિત હોય તેને પૂછવાનું શું?

ત્યારે કોયલનો ટહુકાર કાને પડ્યો. “આને કેમ ન પૂછ?” તેથી હાથ જોડી, સમીપ પહોંચી બોલ્યો, “મધુરવચની પરભુતે! તેં મારી પ્રિયાને જાઈ છે? કામીગણ તને મદનની દૂતી કહે છે. મને મારી પત્ની પાસે લે ચલો.” પણ જવાબ ન મળ્યો. મધુર ભાષિણી પર ક્રોધ શાને?

દુઃખના બોબ સાથે સરોવર કાંઠે પહોંચ્યો સ્વચ્છ જળમાં હસો વિચરતા હતા. મારી પૃચ્છા પર ધ્યાન ન આપતાં, તેઓ આમ તેમ જોતા હતા છતાં મેં વિનંતી સાથે પૂછ્યું, “મન્દર ગતિ વાળી મારી પત્નીને તમે જોઈ છે?” પણ જવાબ આપ્યા વગર તેઓ ઉડી ગયા પછી હું ચક્રવાક પાસે પહોંચ્યો મેં પૂછ્યું, “કુળ ધન્ય મારી પ્રિયતમા તેં જોઈ છે?” પણ પ્રત્યુત્તર ન મળ્યો ભ્રમરાનો ગુંજારવ સાંભળતા મેં પૂછ્યું, “હે મધુકર! ખંજનથી મદભર્યા નેત્રવાળી મારી પ્રિયા તેં જોઈ છે?” તેં જોઈ લાગતી નથી, નહિતર તેના મુખ સૌરભના પાન કરી તું કમળ પર બેસતે નહિ. હાથી અને હાથણીને જોઈને પૂછ્યું, “પૂર્ણ ચંદ્ર સરખી મારી પત્નીને જોઈ છે?” પણ હાથી તો સૂંઢથી એક શાખા તોડી પોતાની પત્નીને ખવરાવવા લાગ્યો. “હવે હું ક્યાં જાઉં? અરે આતે ગિરિશ્રેણી! કેવી સૌરભપૂણ તેની કન્દરાઓ! ગિરિરાજને પૂછુ? પ્રશ્નનો ઉત્તર ન મળ્યો.”

ફરતાં ફરતાં હું થાક્યો તેથી ગિરિરજનીના કાંઠે જઈને બેઠો. તેનેજ સ્વયં પ્રભા માની ક્રોધ દૂર કરવા વિનંતી કરી; પણ વ્યર્થ આ સ્વયં પ્રભા નથી. જે હોત તો મારી દયનીય સ્થિતિ જોઈને જવાબ આપત.

મારી નજર હરણ પર પડી હરિણી તરફ શિખર પર પહોંચ્યો આત્મ હત્યા કરવા તૈયાર એકીટશે જોઈ રહ્યો આને પૂછું ? પણ હરણે થયો ત્યારે થોડે દુર સંગીત સમો કંઠ મારે મારી તરફ જોયું પણ નહિ જ્યારે વિધાતા વામ કાને પડ્યો. મહાસત્વ ! આપ આ શું કરો છો ? (કિમશ)

ઉચ્ચ શિક્ષણ માટે સહાય

એસ. એસ. સી. કે સમાન કક્ષાની પરિક્ષા પછી કોલેજમાં ઉચ્ચ અભ્યાસ કરનાર શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક જૈન વિદ્યાર્થી/વિદ્યાર્થીનીઓને શ્રી સારાભાઈ મગનભાઈ મોદી ઉચ્ચ અભ્યાસ શિષ્યવૃત્તિ ટ્રસ્ટ ફંડમાંથી પૂરક અર્થિક સહાય ટ્રસ્ટ યોજનાના નિયમાનુસાર લોન રૂપે આપવામાં આવે છે. તે માટેનું નિયત અરજી પત્રક ૫૫ પૈસાની ટપાલ ટિકિટ મોકલવાથી મળશે. આ ફંડમાંથી સહાય લેવા માટે અરજી કરનારે એસ. એસ. સી. પરિક્ષા સંસ્કૃત કે અર્ધમાગધી સાથે ઓછામાં ઓછા ૪૫% માર્ક્સ મેળવવા પસાર કરેલી હોવા જરૂર છે.

માધ્યમિક શિક્ષણ અંગે સહાય

માધ્યમિક શિક્ષણ (ધોરણ ૮ થી ૧૦) માટે શ્રી સારાભાઈ મગનભાઈ મોદી લોન સ્કોલરશીપ ફંડમાંથી શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક જૈન વિદ્યાર્થીઓ/વિદ્યાર્થીનીઓને લોન રૂપે સહાય આપવામાં આવે છે. તે માટેનું નિયત અરજીપત્રક ૩૦ પૈસાની ટપાલ ટિકિટ મોકલવાથી મળશે.

કન્યા છાત્રાલય શિષ્યવૃત્તિ

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય દર વર્ષે કોલેજમાં શિક્ષણ લેતી શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક જૈન બહેનોને શિષ્યવૃત્તિ આપે છે. તે માટેના નિયત અરજીપત્રકની કિંમત ૫૦ પૈસા છે. ટપાલથી મંગાલનારે ૩૦ પૈસા વધુ મોકલવા.

ઉપરોક્ત સહાય અને શિષ્યવૃત્તિ અંગેના અરજીપત્રકો સ્વીકારવાની છેલ્લી તા. ૩૦ જૂન છે. અરજીપત્રકો મેળવવાનું તથા મોકલવાનું સરનામું : શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય, ઓગસ્ટ કોર્ટ માર્ગ, મુંબઈ-૪૦૦૦૩૬

સ્વર્ગવાસ નોંધ

ભાવનગરની નગરપાલિકાના માજી પ્રમુખ ડૉ. જસવંતરાય મૂળચંદલાઈ શાહનું નિધન તા. ૨૪ ૫-૮૩ના રોજ થતાં શ્રી જૈન આત્માનંદ સભામા સમિતિ સભ્યોનો પરિવાર દુઃખ અનુભવે છે. તેઓશ્રી આ સભાના આજીવન સભ્ય હતા. સંસ્થા પ્રત્યેની શુભ લાગણી તેમજ સંસ્થાના ઉત્કર્ષમાં અપૂર્વ હર્ષ તેઓએ અનેકશ પ્રકટ કર્યો હતો. તેમજ ઊંડી કાર્ય સૂઝ, હૃદય સરળતા, ચિતાતો અભાવ પ્રશંસાપાત્ર હતો. તેમના સ્વર્ગવાસથી સંસ્થાને ઘણીજ ખોટ પડી છે. પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા તેમના આત્માને શાન્તિ અર્પે તેવી પ્રાર્થના.

—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
ભાવનગર

અહિંસા પરમેશ્વર્યો :

ગોવંશની રક્ષા અને આપણી ફરજ

અ પને સુવિદિત છે કે પૂ વિનોઆજની સલાહથી મુ'બદલા દેવનારના કતલખાના ઉપર સત્યાગ્રહનો પ્રારંભ ૧૧-૧-૮૨થી થયો છે. તેને માટે આજથી સવા વર્ષ પહેલાં એક અપીલ લખેને અમે આપની સમક્ષ આવ્યા હતા. આપ સર્વેના સહજ સ્નેહ અને સહકારના બળ પરજ આ સત્યાગ્રહ લગભગ પંદર મહિનાઓથી અનવરત પણે ચાલી રહ્યો છે. તેની ગતિ જરા પણ મંદ પડી નથી અને પ્રવાહ સતત ચાલુ રહ્યો છે.

દેવનાર કતલખાના ઉપરનો આ સત્યાગ્રહ સંભવતઃ આજ સુધી થયેલાસત્યાગ્રહોમાં વધુ લાંબો, સમય અને વધુ લોકપ્રિય રહ્યો છે. જાહેર જનતા તરફથી તેમાં અમને અપાર સહકાર અને સહાનુભૂતિ સાંપડ્યાં છે. એ પણ હકીકત છે કે દેશના ખૂણે ખૂણેથી આવતા હજારો સત્યાગ્રહીઓના ભોજન નિવાસ તથા મુસાફરી વિગેરેમાં લગભગ દસ લાખ રૂપિયાનો ખર્ચ થઈ ચૂક્યો છે. સન્યાસીઓ, સદ્ગ્રહસ્થો, ખહેનો તથા ભાઈઓના આગ્રહથી અને સંત વિનોઆજના આત્મયાગથી મહારાષ્ટ્રની સરકારમાં કડજાનો અવિર્ભાવ થશે અને ઓછામાં ઓછું ગાય, બળદ અને વાછરડાંની ગેરકાનૂની કતલ બંધ કરવામાં આવશે. પરંતુ જેટલો ઉપચાર કરવામાં આવ્યો. તેથી ખિમ્મરી વધરે પ્રભુમાં ફેલાતી ગઈ. આશ્ચર્ય તો એ વાતનું છે કે આ સત્યાગ્રહ છતાં નથી ગોવંશની ગેરકાનૂની હત્યા રોકવામાં આવી નથી સરકારની મનોવૃત્તિમાં કોઈ પરિવર્તન થયું.

આ સંજોગોમાં વિવશ થઈને અમે ફરીથી આપના દરવાજા ખટખટાવવા આવ્યા છીએ. કૃપા કરી આપ અમારા સત્યાગ્રહને પૂનઃ પ્રેરિત કરીને પ્રોત્સહન આપો અને તેના ઉપદેશનો વ્યાપક પ્રચાર કરો આપના સક્રીય સહકાર વિના આ સત્યાગ્રહ કેવી રીતે યશસ્વી બની શકે! પ્રભુની કૃપા, જનસહયોગ અને સંપન્ન ભાઈઓને-ખહેનોની સહાનુભૂતિ પરજ અમારા સર્વે પ્રયાસો આગળ વધી શકે તેમ છે. જ્યાં સુધી અમને લાગે વળગે છે ત્યાં સુધી અમે તો તન, મન અને ધનથી આ યજ્ઞમાં અમારી આહૂતિ આપી રહ્યા છીએ. અને જ્યાં સુધી સારાએ દેશમાં ગોવંશની ગેરકાનૂની હત્યા બંધ ન થાય ત્યાં તુરં આરંભેલા યજ્ઞને ચાલુ રાખવા મંગીએ છીએ.

આ સત્યાગ્રહ પૂ વિનોઆજના સાન્નિધ્યમાં વર્ષોથી અંતેવાસી થયેલા શ્રી અચ્યુત દેશપાંડેના નેતૃત્વમાં ચાલી રહ્યો છે દેશનાં વિભિન્ન પ્રાંતોના સ્વયંસેવકો તેમાં અવિરત રીતે ભાગ લઈ રહ્યા છે. ભવિષ્યમાં પણ તેમના માર્ગદર્શન નીચે આ સત્યાગ્રહ ચાલશે. કારણ કે સારાએ દેશમાં સત્યાગ્રહ સંચાલન પદ્ધતિ અને શક્તિ વિષે તેમનાથી વિશેષ જાણકાર કોણ હોઈ શકે? અને આ કારણે દેશના તમામ જે સેવકો અને અન્ય સહાનુભૂતિ-કરોનો પૂરેપૂરો સહયોગ મળી રહ્યો છે.

આપ પણ આપણા રાષ્ટ્રીય યજ્ઞમાં પ્રેમથી સામેલ થઈ જાઓ. આપ જાણો છો કે આવા કામો લોકોની જાનગંગા શિવાય આગળ વધી શકતાં નથી. માટેજ સમાજના સાધન સંપન્ન ભાઈઓ-ખહેનો, ધર્માદા ટ્રસ્ટો, જૈન સંઘો, અને એસોસિએશનોને અમારી નમ્ર વિનંતિ છે કે મન મોકળું કરીને ખૂલે હાથ દાન દહને સત્યાગ્રહની આ પવિત્ર જ્યોતને પ્રજ્વલિત રાખવા આપની સંપત્તિનો સદુપયોગ કરો. કહ્યું છે કે “દાનક્રિયે ધન ના ધટે જો સહાય રઘુવીર.”

ભારતીય વિદ્યાભવન

ચોપાટી મુ'બઈ ૪૦૦૦૦૭

ફોન : ૩૬૬૭૧૩

તુલસીદાસ મ. વિદ્યામ

(કાર્યાલય)

અખિલ ભારત કૃષિ ગો સેવા સંઘ

નોંધ :- અખિલ ભારત કૃષિ ગો સેવા સંઘને મળતાં દાન (૮૦ %) કરમુક્ત છે.

મારે નિર્ભય બનવું છે !

-પંન્યાસપ્રવરશ્રી ભદ્રગુપ્તવિજયજી મણીવર

હું કેવી રીતે નિર્ભય બનું ?

-જડ/ચેતન પદાર્થોની અનંત અપેક્ષાઓએ અંતઃ કરણના ખૂણેખૂણાનો કબજો લઈ લીધો છે.... અપેક્ષાઓની માયા-મરિચિકામાં મન પાગલ બનીને અટવાઈ ગયું છે.

-મનને દ્વૈત ગમે છે ! અદ્વૈતને અસંભવ.... અશક્ય માની બેઠો છું ! વ્યવહાર મારગ પર મન માઝ મૂકીને દોડે છે ભટકે છે....સ્વભાવજ બાણે દ્વૈતમાં ડહોળાઈ ગયો છે !

કંઈક છુપાવવાની વૃત્તિ છે. કંઈક દેવું છે. કંઈક લેવું છે. કતૃત્વનું અભિમાન ઉછાળા મારે છે....મન આ બધી વાતોમાં વહેંચાઈ ગયું છે.... મનની મથામણ.... મનની અથડામણ મનનું ભટકવાનું ચાલુ જ છે !

મોહ સેનાથી ઘેરાયેલો છું ! મોહ સેનાને શત્રુસેના માનવાયે તૈયાર નથી ! પછી વળી એની સામે મોરચો માંડવાની કે સામી છાતીએ લડવાની તો વાતજ ક્યાં ? લડવા માટે જે બ્રાહ્મસ્ત્ર જોઈએ. એ ક્યાં છે મારી પાસે ? અરે, પણ મારે લડવું છે જ ક્યાં ?

મેં મારો સહજ સ્વાભાગિક આનંદ જોઈ નાંખ્યો છે ! મારા આનંદ ના વૃક્ષને તો આજે અસંખ્ય ભયના સપ્ત વીંટળાઈ વળ્યા છે ! હું આંખો જોલીને જોતો જ નથી ! મારા આનંદવૃક્ષ ને ભયના સર્પોથી મુક્ત કરવાનો વિચાર પણ મને ક્યાં સૂઝે છે ? પછી હું કેમ કરીને જ્ઞાન-દગ્ધિરૂપી મયૂરીને મારા આત્મવનમાં ખેંચી લાવું ?

મોહના ગડદાપાટુ મને પ્રહારરૂપ લાગતા નથી ! મને તો એ બાણે ધરેણા ભાસે છે ! મોહવૃત્તિ અને મોહજનિત પ્રવૃત્તિ મને ગમે છે... પછી હું વળી શા માટે આત્મજ્ઞાનનું કવચ મારા શરીર

પર ધારણ કરું ?

આત્મજ્ઞાનના અભાવમાં ભયનો ઝંઝાવાત મને દૂર ગગનમાં ઝીંકી દે છે ? હું વ્યાકુળ છું.... અચિત છું.... ભયથી બચવા માટે ફાંફા મારું છું.... પરમાત્માને પોકાર પાડું છું....

ચિત્તમાં ચરિત્ર નથી.... નજરમાં જ્ઞાનનું અંજન નથી. હૃદયમાં શ્રદ્ધાનો છાંટો નથી.... હું ભયમુક્ત કેમ કરીને બની શકું ? હું વિવાદ અને વિખવાદથી પર કેમ થઈ શકું આવી હાલતમાં ?

જો મારે નિર્ભય બનવું છે.... આત્માનંદની અનુભૂતિને ઉઘાડવી છે... આ જો મારો અફર નિર્ભય હોય તો મારે અદ્વૈતના આરાધક બનવુંજ પડશે ! દ્વૈતની આળપ'પાળ'અળગી મૂકવી પડશે.... મારે મારા સ્વભાવને જ અદ્વૈતનો ઓપ આપી દેવો પડશે !

ભયની ભુતાવળોથી ગ્રાસેત ભોગસુખોની ભૂખને ભાંગવી પડશે.... ભુખના દુઃખને ભુલવું પડશે ! મનને નિરપેક્ષ અપેક્ષા-આકાંક્ષાથી રહિત કરવુંજ રહ્યું ! 'સંસારના એકે એક સુખના ટુકડાની અંદર ભયના અંગારા ધરખાયેલા છે. આ સત્યનો સ્વીકાર કરીને મનને સંસારી સુખોની બળમાંથી બચાવવું પડશે !

મારી પાસે એવી કોઈ વસ્તુના જોઈએ એવી કોઈ વાત મારા જીવનમાં ના જોઈએ કે જે મારે છુપાવવી પડે.... સંતાડવી પડે ! માફ જીવન ખૂદલી કિતાબના જેવું જોઈએ.... જે કોઈ વાંચવા માંગે, વાંચીલે..જે કંઈ જોવા માંગે જોઈલે ! જીવન કિતાબના એક એક પાના ઉઘાડા રાખવાં પડશે !

'મારે બીજા પાસેથી કંઈક મેળવવું છે,' આ વિચાર પણ નહીં જોઈએ ! 'મારે બીજા પાસેથી

પ્રાપ્ત કરવુ છે....' આ વિચારને વિખેરી દેવો રહ્યો! સંસારની સાથે લેવા દેવાનો અવહાર કેવળ અવહાર બની રહે! મન એ અવહારની વળગણોથી વેગળું રહે!

મારે સંસારના બધાજ જડચિત્તન પદાર્થોને જ્ઞેયના રૂપમાં લેવા પડશે! રાગ દેશના ચઢાવ્યા વગર માત્ર દૃષ્ટીભાવથી લેવાની કલા મેળવવી પડશે! મારે માત્ર જ્ઞાતા બની રહેવું પડશે!

જ્ઞાતા બનવા માટે 'જ્ઞાન દૃષ્ટિ' જોઈએ! 'જ્ઞાન દૃષ્ટિ હું ક્યાંથી મેળવું? શાસ્ત્રોમાંથી? ધર્મગ્રંથોમાંથી? પણ શાસ્ત્રોના અર્થઘટનામાંયે કેટલા બધા મતભેદો વર્તાય છે? શાસ્ત્રો જાણે શસો બની ગયા છે.... કોરા કહેવાતા પડિતો હાથોમાં આવીને! એજ ધર્મગ્રંથોના માધ્યમથી અવહારને પોષવામાં આવે છે.... દેતની દુહાઈ દેવામાં આવે છે. અવહારેય પાછો અશુદ્ધ.... અશુભ! માત્ર વિધિ-વિધાનો અને વાદવિવાદોનો વાચાળતામાં શાસ્ત્રવેત્તાઓ હૂંસાતૂંસી કરી રહ્યા છે!

જ્ઞાનદૃષ્ટિ પ્રગટ થાય છે વિશુદ્ધ ચારિત્રમાંથી! એ ચારિત્ર ચિત્તમાં હોવું જોઈએ! મારા ચિત્તમાં ચારિત્ર છે ક્યાં? મારા દેહ પર ચારિત્રના ઉપકરણો છે.... ને મારા ચિત્તમાં તો અસંયમની ગંદકી ભરી પડી છે! અસંયમમાં વળી જ્ઞાન દૃષ્ટિના ઉઘાડ થાય કેવી રીતે? ત્યાંતો અજ્ઞાનજ દેખા દે છે!

ચિત્તમાં ચારિત્રના ખીલી ફૂલો ઉઠે તો બેડો પાર થઈ જાય! દૃષ્ટિમાં/વિચારોમાં/વિચારવાનાં દૃષ્ટિકોણમાં જો પછી જ્ઞાનના દીવા ઝળહળી ઉઠે

તો પછી ખીતું જોઈએ પણ શું? આખું અસ્તિત્વ રોશનીની ગંગામાં નહાઈ ઉઠે! નિરતર પ્રકાશનો ઘેઘ વહ્યાજ કરે!

નિર્ભય ત્યારેજ બની શકું! બનવું છે પણ ખરા! નિર્ભય બનવાની રીત બહુ સહેલી નથી રીત ઘણી કઠોર છે. શરતો કેવી આકરી છે? હું તો તન મન નો કમજોર છું.... આ શરતોને પાળું કેવી રીતે?

નિર્ભયતાનો માર્ગ જરૂર મારા મનને ગમે છે/પચાંદ પણ છે.... પણ એ માર્ગે ચાલવાની તાકાત નથી મનની પાસે! શું કોઈ ખીલે સહેલો સીધો રસ્તો નહી હોય આ કાળમાં? કંઠણાવંત સર્વજ્ઞ ભગવંતોએ આ કળિકાળના જીવોના માટે નિર્ભયતા મેળવવાનો ખીલે કોઈ રસ્તો ચીધો તો હશે જ.

પરમ કંઠણાવંત સર્વજ્ઞ પરમાત્માની સંપૂર્ણ શરણાગતિ અને એમની સમક્ષ કરેલા બધાજ ગુનાઓનો હાર્દિક એકરાર! દુષકૃત્યોનું આલોચન આ એક માર્ગ લાગે છે નિર્ભયતા મેળવવાનો!

ખીલે માર્ગ : દુષકૃત્યોના કળસ્વરૂપ જે કોઈ દુઃખો આવવાના હોય એ તમામ દુઃખોનો સહજ સ્વીકાર!

ત્રીજો માર્ગ છે પર પદાર્થોની અપેક્ષાઓ ઓછી કરતો રહું.... અપેક્ષાઓનો આંક વધવો તો નાજ જોઈએ!

નિર્ભયતામાં જ સુખ છે!

નિર્ભયતામાં જ આનંદ છે!

માટે તો મારે નિર્ભય બનવું જ છે!

મારે નિર્ભય બનવું જ છે!

(સ્નેહદીપ દ્વારા અનૂદિત)

કેલેજમાં અભ્યાસ કરતી જૈન વિદ્યાર્થિ જેમણે અર્ધમાગધી અને પ્રાકૃત વિષયો લીધેલા છે અને આર્થિક સહાયત્વી જરૂર છે તેમણે નિયત અરજીપત્રક કાર્યાલયેથી મંગાવી, તા. ૧૧ જુલાઈ સુધીમાં ભરી મે કલવું.

સરનામું : શ્રી આત્મ—વદલ્લભ—શીલ સૌરભ ટ્રસ્ટ

C/o. શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય

ઓગસ્ટ કાંતિ માર્ગ, મુંબઈ—૪૦૦૦૩૬

નિરવકતા પ. પૂ. આ. ભ. શ્રી વિજયમેરુ પ્રભસૂરીશ્વરજી મ. સા.ની શુભ નિશામાં
ભાવનગરના આંગણે ઉજવાયેલ શાનદાર પંન્યાસપદ-પ્રદાન
તથા ૭ મુમુક્ષુ પુણ્યાત્માઓનો દીક્ષા-પ્રદાન મહોત્સવ

“ ધન્ય માતા ધન્ય પિતા, જેના કૃપે અવતર્યા;
ધન્ય ગુરુવર તુજ ચરણે, જીવન સફળ બનાયા ”

ભક્તિપ્રદાન ભાવનગરના આંગણે શાસનપ્રભાવના પૂર્વક વિશિષ્ટ પ્રસંગો અષાર-નવાર ઉજવાતા રહે છે. શ્રીસંઘ અભ્યુદયન, સોપાન સર કરી રહ્યો છે.

શાસનસમ્રાટ પૂજ્યપાદ આચાર્ય મહારાજધિરાજ શ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી મ. સા.ના પદધર પ્રશાન્તમૂર્તિ પ. પૂ. આ. ભ. શ્રી શ્રી વિજયકેદયસૂરીશ્વરજી મ. સા.ના પદાલંકાર નિરવકતા પ. પૂ. આ. ભ. શ્રી વિજયમેરુપ્રભસૂરીશ્વરજી મ. સા.ના વરદ હસ્તે અઘાવધિ ૫૧ પુણ્યાત્માઓએ પ્રત્યક્ષાના પુણ્ય પંથે પ્રયાણ કરેલ છે. જ્યારે વૈ. સુદ ૧૦ના ભાવનગરના આંગણે વિક્રમરૂપ પ્રત્યક્ષાભિલાષી ૭ પુણ્યાત્માઓ દીક્ષાના મંગલ માર્ગે આત્મકલ્યાણ સાધવા જઈ રહેલ.... પરમપદ પ્રાપ્ત કરવાના એક માત્ર ધ્યેયને સિદ્ધ કરવા કર્મક્ષય કરવાના અમોઘ સાધનરૂપ-દિવ્ય શસ્ત્રરૂપ. એકાન્તે આત્મકલ્યાણકર ‘ સર્વવિરતિ ’ ના પુણ્ય પંથે પ્રસ્થાન કરેલ

મુમુક્ષુઓએ દીક્ષાના મંગલ માર્ગે પ્રયાણ કરી માતા-પિતાને ધન્ય બનાવ્યા ?

જિનાજ્ઞા મુજબ સંયમ માર્ગે ડગલીઓ માંડી જીવનને ધન્ય બનાવ્યું ?

મુમુક્ષુઓનીવિદાય વેળાએ...

વિરહ-વિદાયની કારમી, દિલને ગદગદ બનાવતી વેળાએ આંખો અશ્રુભીની બની જાય છે. તમે સહુ તારકની વાણી સાંભળી-સમજી-આત્મસાત્ કરી જીવનમાં આચરવા જઈ રહેલા છે જ્યારે એ જ તારકોની વાણી સાંભળવા છતાં અમે ભોગરૂપી વિદ્યાને ચૂકનારા કીડા રહ્યા.... ?

પંન્યાસપદ-પ્રદાન તથા દીક્ષા-પ્રદાન મહોત્સવ શ્રી ઋષિમંડળ પૂજન શ્રી સિદ્ધચક્રપૂજન શ્રી શાંતિસ્નાત્ર સમેત અપૂર્વ ઉલ્લાસ અને ઉમંગપૂર્વક ઉજવાયેલ.

મહોત્સવના શિરમોર અને મુખ્ય દિવસે શુભ મુહૂર્તે પૂ. આ. ભ. શ્રી વિજયમેરુપ્રભસૂરીશ્વરજી મ. સા.ના વરદ હસ્તે અને ખુલ્લું વાણી દ્વારા પૂ. ગણિ શ્રી માનતુંગવિજયજી મ. સા.ને પંન્યાસપદ પ્રદાન તેમજ (૧) શા. નેમચંદ નાનચંદ, ભાવનગર (૨) લાલન હિંમતકુમાર કેશવલાલ દોલતનગર (મુંબઈ) (૩) અ. સૌ. પ્રભાવતીબહેન નેમચંદ, શાહ ભાવનગર (૪) કુ. વર્ષાબહેન નેમચંદ, ભાવનગર (૫) કુ. ઇન્દિરાબહેન સવાઈલાલ શાહ, ભાવનગર (૬) કુ. ભારતીબહેન ઉત્તમચંદ શાહ, ભાવનગર (૭) શાહ વનવીલાબહેન જશવંતલાલ, અમદાવાદ અનેરા ઉત્સાહ સાથે ચતુર્વિધ સંઘની વિપુલ હજારીમાં જંગી માનવમેદની વચ્ચે દીક્ષા-પ્રદાન થયેલ. નૂતન દીક્ષિતોના નામકરણ નીચે મુજબ સ્થાપન થયેલ.

સંસારીનામ	દ્વીક્ષેત નામ
(૧) શ્રી નેમચંદ્રભાઈ—	પૂ. મુનિશ્રી નિર્મળસેનવિજયજી મ. સા.
(૨) લાલન હિંમતકુમાર—	પૂ. મુનિશ્રી હિરણ્યસેનવિજયજી મ. સા.
(૩) અ. સૌ. પ્રભાવતીબહેન—	પૂ. સાધવીજી શ્રી પ્રશમરતનાશ્રીજી મ.
(૪) કુ. વર્ષાબહેન—	પૂ. સાધવીજી શ્રી વૈભવરતનાશ્રીજી મ.
(૫) કુ. ધનિદરાબહેન—	પૂ. સાધવીજી શ્રી અર્હંદસેનાશ્રીજી મ.
(૬) કુ. ભારતીબહેન—	પૂ. સાધવીજી શ્રી ભુષણરતનાશ્રીજી મ.
(૭) શા. વનલીલાબહેન—	પૂ. સાધવીજી શ્રી વીર્યંચશાશ્રીજી મ.

પ્રસ્તુત પુણ્ય પ્રસંગે 'સોનામાં સુગંધ' સમાન

(૧) શ્રી સંઘમાં ઘર દીઠ ૫-૫ લાડુની શેષ

અંજવાળીબહેન ચત્રભુજ અમરચંદ વલ્લભીપુરવાળા હ : રમુભાઈ વલ્લભીપુરવાળા તરફથી

(૨) લાડુની પ્રભાવના (સ્વ.) ગણબહેન ગભરચંદ, સ્વ. કર્તુરચંદ બાપુલાલ અને અ. સૌ. કુસુમબહેન બુભચંદ સરપચંદ પાટણવાળા તરફથી

(૩) આકરના પાણી—શાહ પ્રભુદાસભાઈ મોહનલાલ દુધવાળા (ભદ્રાવળવાળા)

શ્રી સંઘ ગૌરવ :- ભાવનગરમાં છેલ્લા કેટલાય વર્ષોથી રહેતા અને સ્પીનીંગ ક્લાર્ક શ્રી નેમચંદ્રભાઈ ધર્મના રંગે...ચોળમજી જેમ ત્યાગ રંગે રંગાયેલ છે તેઓએ પોતાના પરિવારમાંથી હસતા મુખડે અગાઉ ત્રણ સુપુત્રો અને બે સુપુત્રીઓને દીક્ષા આપેલ અને આજના તખકડે પરિવારમાંથી બાકી રહેલ પોતે પોતાની ધર્મપત્ની અને પુત્રીઓ સંઘમાં માર્ગ સ્વીકારેલ. આમ એક જ કુટુંબમાંથી આઠ વ્યક્તિ યાને સમગ્ર કુટુંબ દીક્ષાનો સ્વીકાર કરે એવો આ વિરલ પ્રસંગ છે. આ પ્રસંગ અમારા સંઘ માટે ગૌરવરૂપ અને અનુમોહનરૂપ છે.

શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય કૃતમ પ્રાકૃત વ્યાકરણમ્ (અષ્ટમોઽધ્યાયઃ)

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાનું પ્રકાશન-૯૪મું રતન છે. સાચા અર્થમાં તે રતન જ છે કેમકે તેના વિવિધ કારણો પ્રાકૃત ભાષાના અભ્યાસીને પુનિત ભાષાથી પ્રકાશિત કરે છે પ્રાચીન પ્રાકૃત ભાષાના વ્યાકરણોમાં આ પુસ્તકનું અદિતીય સ્થાન છે. અર્વાચીન વિદ્વાનોએ આ પુસ્તકો ખીરુદાવ્યું છે. અભ્યાસીને સંપૂર્ણ જ્ઞાન મળે અને તુલનાત્મક અભ્યાસ થાય તે માટે આ પુસ્તકમાં નવ Appenders આવેલ છે જર્મન જેવા દેશમાં તેમજ મહાન વિદ્યાપીઠોની માંગ સારી છે. તેજ તેનું મૂલ્ય કન છે.

Price Rs. 25-00

Pound 5-00

Dolar 2-10

પ્રાપ્તિ સ્થાન

શ્રી જૈન આત્માનંદસભા ખારગેટ, ભાવનગર

જૈન ધર્મની બાળપોથી (ક્રમાંક ૫)

લેખક : પં. શ્રી પૂર્ણાનન્દવિજય (કુમારક્રમણુ) પાર્વે (ઈસ્ટ)

તત્ત્વજ્ઞાનની ગહનતા :-

“પુરૂષવિશ્વાસે વચનવિશ્વાસ” આ ન્યાયાનુસાર, તીર્થંકર પરમાત્માઓના જીવનમાંથી મોહકર્મ, જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય અને અન્તરાયરૂપ ચારેઘાત કર્મોં સર્વથા નિર્મૂલ થયેલા હોવાથી, અસત્યભાષણ, માયાવી જીવન તથા સંદિગ્ધ, હિંસા, અને અહિંતાત્મક ઉચ્ચારણાનો લવલેશ પણ તેમનામાં હોતો નથી. બાહ્યપરિવ્રહ અને મિથ્યાત્વ, વિષયવાસના, હાસ્ય, રતિ, અરતિ, લય, શોક, જુગુપ્સા, અને ચારે કષાય રૂપ આન્તર પરિવ્રહના મૂળીયા બળીને સર્વથા ખાખ થયેલા હોવાથી તે પરમાત્માઓની દ્રવ્ય અને ભાવ પ્રવૃત્તિઓ જીવમાત્રના કલ્યાણને માટે જ હોય છે. આ કારણે તીર્થંકરહેવાનું જીવન સર્વ રીતે વિશ્વસ્ત હોવાથી તેમના વચનોમાં ક્યારેય અવિશ્વાસ કરવા જેવું રહેતું નથી અહિંસા-અનેકાન્ત (સ્યાદ્રાદ) અને સંયમના સૂક્ષ્માસૂક્ષ્મ વિચારો તેમના સિવાય બીજા કોઈની પાસે હોઈ શકે નહિ. કેમકે તેમનું પોતાનું જીવન જ પૂર્ણ અહિંસક, અનેકાન્તમય, અને સંયમની ચરમસીમાને પ્રાપ્ત થયેલું હોવાથી તેમના વિચારોમાં, ઉપદેશોમાં, વિસંવાદિતા હોઈ શકતી નથી ચૌદરાજ લોકમય સંસારના જીવો, તેમના કર્મોં દુજો, ગતિ આગતિ પુદ્ગલ સ્કંધો પરમાણુઓ અને તેમનામાં રહેલી અજબ-ગજબની શક્તિઓ, છક્કસ્થોને માટે સર્વથા પરોક્ષ છે. તેને કેવળજ્ઞાની સિવાય બીજા કોણ, કઈ રીતે જાણી શકવાનો હતો? આવી સ્થિતિમાં વિધની ઘણી વસ્તુઓ હકિકતો આપણા જેવાઓને માટે પ્રત્યક્ષ થઈ ન શકે, તેટલા માત્રથી તેનો અભાવ માનવાની ઉતાવળ કરી નાખવી, તેમાં અજ્ઞાન, મિથ્યાજ્ઞાન, પૂર્વગ્રહ, અસિતજ્ઞાન, સંશયજ્ઞાન આદિ મુખ્ય કારણ રૂપ છે.

જે કાળમાં આપણે જન્મ્યા છીએ. તે કારણે પણ ઘણા પદાર્થો સર્વથા પરોક્ષ જ રહેવાના છે

તેથી સમ્યગ્જ્ઞાન પ્રાપ્ત ન થવામાં ઘણાં કારણોમાંથી થોડાક કારણો આ પ્રમાણે છે.

(૧) મતિદુર્બલતા :- ચરમસીમાએ પહોંચેલા ભૌતિકવાદના આ જમાનામાં માનવનું મતિજ્ઞાન એટલું બધું કમજોર છે, જેના લીધે અમુક પ્રકારના તત્ત્વજ્ઞાનને સમજવા જેટલી ક્ષમતા તેની પાસે હોતી નથી. કદાચ સમજવાની ઇચ્છા હોય તો પણ બીજા બીજા અન્તરાયો, આવરણો, વ્યાપારોજગારની હાડમારીઓ, ઉદર પોષણ માટેની જવાબદારીઓ, તથા લાડી-વાડી અને ગાડીની માયા પૂર્વકની મસ્તીમાં લગલગ લાન ભૂલેલા હોવાના કારણે પણ સમય મેળવી શકતા નથી, કોઈક સમયે સમજવાના ઇરાદે, ઉપાશ્રય તરફ આવીએ તો આપણી સાથે જ, આપણાને વળગેલા ક્રોધઅહંકાર, કૃપણતા, આલસ્ય, સંઘાડાવાદ તથા સંપ્રદાય વાદ જેવા આત્માના અન્તરંગ શત્રુઓ પણ આવતા જ હોય છે. જેના લીધે મતિજ્ઞાન ઉપર મતિજ્ઞાનાવરણીય કર્મનો દબાવ પડતા વાર લાગતી નથી.

(૨) જ્ઞાની ગુરૂનો અભાવ :- તત્ત્વજ્ઞાનના બાણકાર અને ચારિત્ર મુગન્ધથી દીપતાં આચાર્ય, ઉપાધ્યાય તથા મુનિરાજોનો વિરહ હોવાના કારણે પણ મહાવીર પરમાત્માના શાસનને તથા ‘જૈનત્વ’ ને જે રીતે સમજવું હતું તે પ્રકારે સમજવાની યોગ્યતા મેળવી શક્યા નથી. ઘણીવાર એવું પણ બને છે કે આપણા કમજોર ભાગ્યના બળે તેવા દેશમાં કે ક્ષેત્રમાં જન્મેલા હોઈએ તો તત્ત્વજ્ઞાનની જિજ્ઞાસા મરી પરવારેલી હોવાથી, ઢાલ ચૌપાઈ રાજરાણીના કથાનકો સિવાય બીજા એકેય વિષયમાં રસ-જામતો નથી, પરિણામે અહિંસા-અનેકાન્ત અને સંયમને સમજવામાં આપણું કમજોર ભાગ્ય વચ્ચે નડી જાય છે.

(૩) જોયગહનતા :- સંસારમાં કેટલાક પદાર્થો અત્યન્ત ગહન, પરોક્ષ અને અતીન્દ્રિય

Atmanand Prakash

Regd. G. BV. 31

હોવાથી તેમની જાણકારી માટે આપણી યોગ્યતા જ મરી પરવારેલી હોય છે, કદાચ શ્રદ્ધાનું બળ હોઈ શકે છે. પણ તેમાં કુતર્કો, વિતંડાવાદોનો પ્રવેશ થતાં, તાકાત વિનાની શ્રદ્ધા ક્યાં સુધી સફળ બનવાની હતી? કદાચ કુતર્કોનો પ્રવેશ ન કરવા હઈએ, તો પણ કેવળી ગમ્ય પદાર્થોનું પ્રત્યક્ષીકરણ આપણા માટે-અસંભવિત છે, કેમકે પ્રતિક્ષણે અનુભવાતો પવન સ્પર્શેન્દ્રિયગ્રામ્ય હોવા છતાં પણ નયનોને મટે પરોક્ષ જ રહે છે. તો પછી આત્મા, પરમાત્મા, તથા સંસારમાં રહેલા અસંખ્ય દ્વીપો, સમુદ્રો, પર્વતોને પ્રાપ્ત કરવાની શક્તિ-વિજ્ઞાનવાદ કે યંત્રવાદ પાસે પણ નથી જ તો પછી આપણને શી રીતે પ્રત્યક્ષ થશે આકાશમાં રહેલા અને પ્રત્યક્ષ દેખાતા તારાઓના વિમાનોની કેઈ હવા ખાવા માંગે તો તેની આ માંગ સફળ શી રીતે બનવા પામશે. સફળતા મેળવવા માટે પ્રયત્નો કરીએ તો આખું જીવન પૂર્ણ થઈ જશે તો પણ કંઈ વળવાનું છે જ નહિ. ત્યારે પરમાત્માનું ભજન પૂજન, તમારા પોતાના કરેલા પાપોનું પ્રાયશ્ચિત્ત ક્યારે કરશો? માટે! કેવળીગમ્ય પદાર્થોને કેવળ શ્રદ્ધાથી જ માનવાના રહે છે. તેમાં જ્યાં સુધી આપણી બુદ્ધિ પહોંચે ત્યાં સુધી પહોંચ્યાડવી અન્યથા જ્ઞાનીગુરુમહારાજ જ્યારે વધારે. તેમની પાસેથી જ્ઞેયતત્વ જાણવાનો પ્રયાસ કરવો જેથી ભવનો આંટો નિષ્ક્રેણ ન બને.

(૪) જ્ઞાનાવરણીય કર્મોદય :- પ્રવાહરૂપે અનાદિકાળથી બાંધેલા, વધારેલા, ચિઠ્ઠણા અને નિકાચિત્ત કરેલા, આઠે કર્મોમાં જ્ઞાનાવરણીય કર્મ પણ અનાદિકાળથી આત્માના એક એક પ્રદેશ પર પોતાની સત્તા જમાવીને બેઠો છે. તેને આંખપર બાંધેલા ખટાની ઉપમા દેવામાં આવી છે. જેનાથી જ્ઞાનસૂર્યનો પ્રકાશ આત્મા મેળવી શક્તો ન હોવાથી, સમ્યગ્જ્ઞાન (સાઈતનોલેજ)ની પ્રાપ્તિમાં

આત્માનો પરિશ્રમ સફળ બનતો નથી. કદાચ પરિશ્રમ કરીએ તો તેના સહચારી કર્મો જીવને સફળ બનવાદે તેમ નથી. તેમાં સૌથી જબ્બર-શક્તિવાળું દર્શન મોહનીય કર્મ છે, જેને લઈને ધર્મના પુસ્તકો, આત્મશુદ્ધિના ધર્મસૂત્રો, પ્રભુ-ભજનના ગીતો હાથમાં લેવા પણ ગમતા નથી કેમકે તેનાથી આપણો આત્મા પૂર્વગ્રહથી બંધાય ગયેલો છે. માટે જ બોલીએ પણ છીએ કે ધર્મના પોથાઓ ભણવાથી શો ફાયદો? નમુદ્યુણું કે લોગસસન શિખ્યા તો કયો નુકશાન થઈ જવાનો હતો? મારી પાસે લાખો કરોડોની માલ મિલકત છે. માટે બાઈશું પીશું અને આરામથી જીવન પૂર્ણ કરીશું. કેવળ વ્યવહાર માટે દર્શન, પૂજન કરી લઈશું. વધારે જાણવાની કે કરવાની માથાકૂટ કરવાની જરૂર નથી. દર્શનાવરણીય કર્મથી આત્મા નિદ્રા, તંદ્રા, અને જ્યારે જુઓ ત્યારે ઉંઘતો જ હોય છે, દેવ જેવો મનુષ્યાવતાર મલ્યો છે. તો પણ પોતાના પલંગ-રમઈ મચ્છરાદની છોડવાનો અને ધર્મધ્યાન કરવાનો ભાવ થતો નથી, અને મોહકર્મનો હુમલો ભેરદાર હોવાથી, શરાણપાનના નશાની જેમ આત્મા સર્વથા બેભાન બેમર્યાદ બનીને સંસારના સ્ટેજ ઉપર બેકામ વર્તશે પરિણામે સિનેમા, ટી. વી. ઘાસલેટિયા-સાહિત્ય જેવા પેપરો, સાપ્તાહિકો અને માસિકોમાં અમૂલ્ય જીવન ખરબાદ કરશે. આવી સ્થિતિમાં પોતાના રંગ મહેલોને શણગારવામાં, શરીરને પોષવામાં ઇન્દ્રિયોના તોફાની ઘોડાઓને છુટા મૂકવામાં, તથા હોટલ, રેસ્ટોરોમાં અમન-અમન કરવા સિવાય તેમને ધર્મકર્મની વાતોમાં રસ ઉત્પન્ન થાય તેમ નથી. ફળ સ્વરૂપે વિજ્ઞાનીઓની પ્રસંસા અને કેવળીભગવંતોને માટે યદ્રાતદ્રા બોલવાનું ભાગ્યમાં શેષ રહે છે. તેમની પાસે બેસીને

(અનુસંધાન ટાઈટલ પેજ ૨ ઉપર)

તંત્રી : શ્રી પોપટભાઈ રવજીભાઈ સલોત શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ તંત્રી મંડળ વતી

પ્રકાશક : શ્રી આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.

મુદ્રક : શેઠ હેમન્દ્ર હરિલાલ આનંદ પ્રી. પ્રેસ, સુતારવાડ, ભાવનગર.